ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2022/444

ze dne 28. června 2021

o režimu státní podpory SA.49414 (2020/C) (ex 2019/NN), kterou Francie poskytla provozovatelům infrastruktur skladování zemního plynu

(oznámeno pod číslem C(2021) 4494)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s těmito články ([1]), a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Dopisem ze dne 23. října 2017 francouzské orgány informovaly Komisi o návrhu reformy právního a regulačního rámce pro skladování zemního plynu (dále jen „reforma“). Francouzské orgány tento projekt předběžně oznámily dne 23. listopadu 2017 a po přijetí reformy francouzským parlamentem poskytly Komisi doplňující informace.

(2) Dopisem ze dne 28. února 2020 informovala Komise Francii, že rozhodla o zahájení řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „formální vyšetřovací řízení“), ve věci tohoto opatření.

(3) Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby předložily své připomínky k dotčenému opatření.

(4) V rámci formálního vyšetřovacího řízení obdržela Komise připomínky zúčastněných stran. Předala je francouzským orgánům, které se k nim mohly vyjádřit. Francouzské orgány zaslaly své připomínky dopisem ze dne 3. srpna 2020.

(5) Francouzské orgány předložily doplňující informace dne 21. září 2020, 26. ledna 2021, 15. března 2021 a 10. května 2021.

2. SOUVISLOSTI OPATŘENÍ

2.1. Skladování zemního plynu ve Francii

(6) Infrastruktury podzemních zásobníků zemního plynu umožňují vytvářet zásoby zemního plynu napojené na přepravní soustavu. Podílejí se na řízení toků v soustavě.

([1]) Úř. věst. C 112, 3.4.2020, s. 39.

(7) Skladování na jedné straně slouží jako prostředek k zajištění rovnováhy mezi množstvím zemního plynu v soustavě a množstvím spotřebovaného zemního plynu, například v případě přerušení dodávek nebo v případě nejvyšší poptávky v důsledku vlny chladného počasí v zimě. Na druhou stranu skladování spolu s plynovody a kompresory umožňuje dodávky plynu do přepravní soustavy, zejména v případě přetížení.

(8) Provozovatelé skladovacích zařízení nabízejí skladovací kapacitu dodavatelům zemního plynu působícím na maloobchodních a velkoobchodních trzích a provozovatelům přepravních soustav. Vůle dodavatelů zemního plynu platit za skladovací kapacitu se velmi blíží rozpětí prodejních cen zemního plynu mezi letním a zimním obdobím („spread“). Těžba zemního plynu je v průběhu roku relativně stabilní, zatímco spotřeba zemního plynu se výrazně mění v závislosti na počasí.

(9) Ve Francii je čtrnáct infrastruktur zásobníků, z nichž jedenáct je v provozu ([2]), a fungují zde tři provozovatelé skladovacích zařízení:

— Storengy, 100 %dceřiná společnost ENGIE, vlastní a provozuje dvanáct zásobníků, z nichž tři jsou převedeny do rezervy a devět je v provozu. Tyto zásobníky představují užitný objem 102,1 TWh (tj. 74 % celkové kapacity území),

— Společnost Teréga (dříve TIGF), kterou vlastní společnosti Snam (40,5 %), GIC (31,5 %), EDF Investissement (18 %) a Prédica (10 %), spravuje jeden zásobník s užitným objemem 33,1 TWh (tj. 24 % celkové kapacity území),

— Společnost Géométhane, kterou vlastní společnosti Storengy (50 %), CNP (49 %) a Géostock (1 %), má v provozu jeden zásobník s užitným objemem 3,3 TWh (tj. 2 % celkové kapacity v oblasti).

(10) Od roku 2009 se sezónní výkyvy cen zemního plynu zmenšily. Do roku 2011 bylo cenové rozpětí dostatečně vysoké, aby to dodavatele motivovalo k nasmlouvání odběru veškeré skladovací kapacity zemního plynu. Od roku 2011 přestalo cenové rozpětí pro pokrytí ceny skladování nabízené provozovateli dostačovat (rozpětí 1,5 až 2 EUR/MWh při ceně 6 až 7 EUR/MWh). V důsledku toho nebyly skladovací kapacity od let 2010–2011 plně nasmlouvány, v letech 2014 a 2015 byly tři zásobníky uvedeny do omezeného provozu („převedeny do rezervy“), v letech 2017–2018 dosáhla míra nasmlouvání provozovaných infrastruktur zásobníků 63 %.

2.2. **Právní a regulační rámec**

(11) V zájmu zajištění bezpečnosti dodávek vydala Francie jako první krok v roce 2014 vyhlášku, která posílila povinnost dodavatelů zemního plynu vytvářet zásoby zemního plynu ([3]). Francie následně došla k závěru, že tento systém má určité nedostatky, a někteří dodavatelé zemního plynu podali odvolání, v němž zákonnost vyhlášky z roku 2014 zpochybnili. V návaznosti na tento vývoj se Francie rozhodla zavést upravené opatření, které je předmětem tohoto rozhodnutí (dále jen „předmětné opatření“).

(12) Článek 33 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ([4]) ostatně stanoví, že členský stát může zavést regulaci infrastruktur zásobníků. Skladování zemního plynu je rovněž jedním z opatření, která mohou členské státy zavést k zajištění plnění povinností vyplývajících z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1938 ([5]) za podmínek stanovených v uvedeném nařízení, zejména povinnosti zaručit bezpečnost dodávek pro vnitrostátní zákazníky a zároveň zajistit řádné a nepřetržité fungování vnitřního trhu se zemním plynem.

([2]) Pokud se zásobníky v Lussagnet a Izaute posuzují odděleně, je v provozu dvanáct zásobníků. Tyto zásobníky patří společnosti Teréga a sdílejí některá technická zařízení. Z tohoto důvodu jsou někdy považovány za jednu infrastrukturu (např. ve víceletém energetickém plánu na období 2019–2028) a někdy za dvě samostatné infrastruktury (např. ve víceletém energetickém plánu na období 2016–2023).

([3]) Vyhláška č. 2014-328 ze dne 12. března 2014, kterou se mění vyhláška č. 2006-1034 ze dne 21. srpna 2006 o přístupu k podzemním zásobníkům zemního plynu.

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94).

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1938 ze dne 25. října 2017 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení nařízení (EU) č. 994/2010 (Úř. věst. L 280, 28.10.2017, s. 1).

3. PODROBNÝ POPIS PŘEDMĚTNÉHO OPATŘENÍ A DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

3.1. Cíl tohoto mechanismu

(13) Cílem regulačního mechanismu je zajistit, aby infrastruktury zásobníků nezbytné pro zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu pro francouzské území ve střednědobém a dlouhodobém horizontu zůstaly v provozu.

(14) Regulační mechanismus má zejména zajistit, aby soustava byla schopna uspokojit poptávku, především v chladných obdobích, a zajistit dodávky zemního plynu do přepravní soustavy, zejména v případě přetížení.

3.2. Právní základ

(15) Regulační mechanismus pro základní infrastrukturu zásobníků zemního plynu byl do energetického zákoníku zaveden zákonem č. 2017-1839 ze dne 30. prosince 2017 ([6]) (dále jen „zákon o uhlovodících"), který vstoupil v platnost 1. ledna 2018.

(16) Konkrétně článek 12 zákona o uhlovodících stanoví, že rozsah regulačního mechanismu je stanoven víceletým energetickým plánem uvedeným v článku L.141-1 energetického zákoníku. Víceletý energetický plán se přijímá vyhláškou na základě stanoviska několika poradních orgánů a reviduje se nejméně každých pět let po dobu dvou pětiletých období. Pro období 2019–2028 je víceletý energetický plán stanoven vyhláškou č. 2020-456 ze dne 21. dubna 2020 (dále jen „vyhláška týkající se víceletého energetického plánu").

(17) Kromě toho článek 12 zákona o uhlovodících stanoví, že francouzská komise pro regulaci energie (Commission de la régulation de l'énergie, dále jen „komise CRE") stanoví některé podmínky regulačního mechanismu, zejména podmínky aukcí skladovacích kapacit, povolené příjmy provozovatelů skladovacích zařízení a podmínky pro výběr těchto příjmů prostřednictvím prodeje kapacit a sazeb za používání přepravní soustavy zemního plynu a jejich vyplácení provozovatelům skladovacích zařízení (viz 20. až 22. bod odůvodnění).

3.3. Obecné fungování tohoto mechanismu

(18) Regulační mechanismus pro skladování zemního plynu přijatý ve Francii v roce 2017 se opírá o tři zásady.

(19) Za prvé, oblast působnosti tohoto mechanismu odpovídá infrastruktuře podzemních zásobníků nezbytné pro zajištění bezpečnosti dodávek na francouzském území ve střednědobém a dlouhodobém horizontu ([7]) (dále jen „základní infrastruktura zásobníků"). Seznam zařízení této základní infrastruktury je stanoven ve vyhlášce týkající se víceletého energetického plánu. Subjekty, které je provozují, je musí udržovat v provozu ([8]).

(20) Za druhé, kapacity základní infrastruktury zásobníků jsou draženy v souladu s postupy, které stanoví komise CRE ([9]). Aukcí se může účastnit každý dodavatel usazený v členském státě Unie nebo v jiném státě, který má povolení poskytovat dodávky plynu, které mu umožňuje působit na francouzském maloobchodním nebo velkoobchodním dodavatelském trhu. V lednu 2018 mělo takové povolení 213 francouzských nebo zahraničních dodavatelů. Příjmy z aukcí dostávají přímo provozovatelé skladovacích zařízení.

([6]) Zákon č. 2017-1839 ze dne 30. prosince 2017, kterým se ukončuje výzkum a těžba uhlovodíků a který obsahuje různá ustanovení týkající se energie a životního prostředí.
([7]) Článek L.421-3-1 energetického zákoníku.
([8]) Článek L.421-3-1 energetického zákoníku.
([9]) Článek L.421-5-1 energetického zákoníku.

(21) Za třetí, provozovatelé základní infrastruktury zásobníků mají nárok na pokrytí nákladů, pokud odpovídají nákladům „efektivního provozovatele“ ([10]). Jako takoví dostávají regulovaný příjem stanovený na základě usnesení komise CRE (dále jen „oprávněný příjem“). Pokud příjmy přímo vybrané od zákazníků nedosahují oprávněného příjmu, obdrží provozovatelé skladovacích zařízení kompenzaci odpovídající rozdílu mezi oprávněným a realizovaným příjmem (viz 89. bod odůvodnění). Tuto kompenzaci hradí dodavatelé zemního plynu podle svého portfolia zákazníků s nepřerušitelnými smlouvami, kteří se nepřihlásili k možnosti bezrizikového odpojení za účelem odlehčení soustavy a jsou připojení k veřejné distribuční soustavě plynu (viz 104. a 105. bod odůvodnění). Kompenzaci vybírá provozovatel přepravní soustavy v rámci zvláštní sazby za používání přepravní soustavy (dále jen „sazba ATRT“) a následně ji vyplácí provozovatelům zásobníků.

(22) Na druhou stranu, pokud jsou příjmy provozovatelů skladovacích zařízení vyšší než jejich oprávněné příjmy, musí přebytek vrátit prostřednictvím sazby za používání přepravní soustavy (viz 90. bod odůvodnění).

3.4. **Oblast působnosti regulačního mechanismu**

(23) Podle vysvětlení francouzských orgánů spočívá metoda určení základní infrastruktury zásobníků v určení jednak infrastruktury potřebné k zajištění schopnosti soustavy uspokojit poptávku, jednak infrastruktury potřebné k zajištění dodávek zemního plynu do přepravní soustavy.

3.4.1. *Infrastruktura potřebná k zajištění schopnosti soustavy uspokojit poptávku v zimní špičce*

(24) Úroveň bezpečnosti dodávek, která se od plynárenské soustavy očekává, je stanovena v článku R. 121-4 energetického zákoníku. Cílem je zajistit dodávky všem odběratelům, kteří smluvně nepřijali možnost, že jejich dodávky mohou být přerušeny v obzvláště chladných klimatických podmínkách, k nimž statisticky dochází jednou za padesát let.

(25) Určení infrastruktury nezbytné k zajištění schopnosti uspokojit poptávku vychází z práce provozovatelů přepravních soustav, kteří porovnávají poptávku po zemním plynu během zimní špičky trvající jeden až třicet dní a kapacitu dodávek zemního plynu, zejména prostřednictvím propojovacích vedení a terminálů na zkapalněný zemní plyn (dále jen „LNG“).

3.4.1.1. Odhad poptávky po zemním plynu

(26) Francouzské orgány nejprve prozkoumaly pět scénářů vývoje spotřeby zemního plynu v příštích deseti letech, mimo výrobu elektřiny. Předpokládaná míra poklesu se pohybuje od −2 % do −18 % ve srovnání s referenčním rokem 2012. Francouzské orgány nakonec zvolily hypotézu poklesu spotřeby zemního plynu o 2 %, mimo výrobu elektřiny.

(27) Průměrná denní spotřeba zemního plynu během zimní špičky, mimo výrobu elektřiny, byla následně pro rok 2025 odhadnuta na přibližně 3 640 GWh/den, bez spotřeby zemního plynu s nízkou výhřevností (dále jen „plyn B“). Spotřeba zemního plynu pro výrobu elektřiny během zimní špičky byla navíc odhadnuta na 310 GWh/den.

(28) Francouzské orgány zohlednily také přerušitelnou část poptávky po zemním plynu, tj. spotřebu zákazníků, kteří uzavřeli s provozovatelem soustavy, k níž jsou připojeni, smlouvu s možností přerušení. V tomto ohledu byla v době zavádění regulačního mechanismu opatření pro přerušení dodávek v případě zimní špičky stále v procesu vymezování. Francouzské orgány zachovaly potenciál přerušitelnosti na hodnotě 138 GWh/den.

(29) Francouzské orgány upřesnily, že odlehčení soustavy odpojením je krajním opatřením v případě krize dodávek, nikoli mechanismem flexibility. Z tohoto důvodu nebylo při odhadu poptávky po zemním plynu během zimních špiček odlehčování pomocí odpojení zohledněno.

([10]) Článek L.452-1 energetického zákoníku.

(30) Dále bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že průměrná spotřeba během krátkodobé zimní špičky je vyšší než průměrná spotřeba během dlouhodobější zimní špičky.

(31) V neposlední řadě francouzské orgány zohlednily postupné snižování spotřeby plynu B s ohledem na program přeměny ve prospěch zemního plynu s vysokou výhřevností (dále jen „plyn H“), který dnes představuje 90 % zemního plynu spotřebovávaného ve Francii. Přeměna začala v roce 2018 a bude dokončena nejpozději v roce 2028. Francouzské orgány odhadují, že poptávka po plynu B přeměněném na plyn H bude v roce 2025 činit 180 GWh/den.

(32) Z výše uvedeného vyplývá, že francouzské orgány odhadly celkovou poptávku po zemním plynu během čtyřdenní zimní špičky v roce 2025 na přibližně 4 000 GWh/den.

3.4.1.2. Odhad kapacity dodávek zemního plynu

(33) Pokud jde o kapacitu dodávek zemního plynu, francouzské orgány provedly odhady s ohledem na propojovací vedení, dodávky LNG prostřednictvím terminálů LNG a výkonnost zásob zemního plynu.

(34) Za prvé, pokud jde o propojovací vedení, odhady pevné kapacity založené na hypotéze 100 % využití pevné kapacity propojovacího vedení plynu H činí 1 780 GWh/den ve směru dovozu a 425 GWh/den ve směru vývozu ([11]). Čistý dovoz plynu H prostřednictvím plynovodů se odhaduje na 1 355 GWh/den.

(35) Francouzské orgány uvedly, že posílení plynárenské soustavy a propojovacího vedení by představovalo značné náklady ([12]), zejména ve srovnání s využitím stávající infrastruktury zásobníků. V každém případě by tento typ infrastruktury nebyl kvůli dlouhým lhůtám výstavby ve střednědobém horizontu k dispozici.

(36) Za druhé, pokud jde o dodávky LNG, čtyři francouzské terminály LNG mají celkovou výstupní kapacitu 1 160 GWh/den ([13]). Tato kapacita však může být mobilizována pouze za předpokladu dostupnosti LNG v nádržích terminálů LNG. Francouzské úřady usoudily, že pro mimořádné události, jako je zimní špička trvající méně než deset dní, by se mohly využít pouze zásoby LNG v nádržích. Na druhou stranu, po uplynutí deseti dnů by mohlo dojít k dodávkám LNG a terminály LNG by mohly být využívány na maximální kapacitu. Byly vybrány dva scénáře podle průměrné úrovně zásob LNG zjištěné v nádržích: během nejprudší zimy (scénář 1) a během nejmírnější zimy (scénář 2).

(37) Oba scénáře odpovídají úrovni využívání terminálů LNG, která je vyšší než průměrná úroveň využívání během zimních období let 2011–2018. Francie nakonec zvolila scénář 1 a odhadla potenciál výstupu z terminálů LNG na 330 GWh/den při čtyřdenní zimní špičce.

(38) Francouzské orgány uvedly, že stávající terminály pro zkapalňování jsou v provozu na hranici své maximální kapacity, aby se umořily vysoké investiční náklady. Téměř všechny dodávky LNG jsou navíc vzhledem ke kapitálové náročnosti těchto projektů předmětem dlouhodobých smluv, a proto jsou prodávány ještě před výrobou. Nižší náklady na skladování zemního plynu v plynné formě navíc vysvětlují nízký rozvoj zásobníků LNG v celosvětovém měřítku. Množství LNG, které je v krátkodobém horizontu k dispozici, je tedy malé.

(39) Za třetí, pokud jde o výkonnost podzemních zásobníků zemního plynu, francouzské orgány vysvětlily, že pro využívání zvodnělých vrstev, které představují 90 % infrastruktury zásobníků ve Francii, je nutné jejich naplnění na dostatečně vysokou úroveň a jejich každoroční vyprázdnění na dostatečně nízkou úroveň. Navíc se s poklesem zásob snižuje průtok plynu čerpaného ze zásobníku.

([11]) Údaje o pevné kapacitě propojovacího vedení plynu H jsou převzaty ze zprávy Transmission Capacity Map 2017 sítě ENTSOG.

([12]) Například náklady na výstavbu plynovodů Arc Lyonnais, Eridan a Perche, které mají usnadnit přepravu plynu ze severu na jih Francie, odhadla Francie na 1,6 miliardy EUR.

([13]) Výstupní kapacita je mezi čtyři terminály rozdělena takto: terminál Montoir má kapacitu 400 GWh/den, terminál LNG Fos-Cavaou má kapacitu 205 GWh/den, terminál LNG Fos-Tonkin má kapacitu 205 GWh/den a terminál LNG Dunkerque má kapacitu 520 GWh/den. Při plném využití propojovacího vedení Dunkerque je kapacita vtláčení terminálu LNG Dunkerque do francouzské přepravní soustavy zemního plynu omezena na 350 GWh/den kvůli snížené průchodnosti přepravní soustavy.

(40) Vzhledem k tomu, že během devíti zim, které předcházely analýze ve Francii, byla průměrná míra naplnění zásobníků k 1. únoru 42 % a na druhé straně 85 % zimních špiček pozorovaných za posledních 70 let začínalo před 5. únorem, francouzské orgány shledaly, že na začátku zimní špičky je v každém zásobníku k dispozici kapacita čerpání spojená s naplněním 45 % užitného objemu.

(41) Francouzské orgány navíc zohlednily bezpečnostní rezervu, kterou musí provozovatelé přepravních soustav zemního plynu vytvořit, aby zajistili dodávky klíčových sociálních služeb v krajním případě v případě výpadku svého dodavatele, tj. kapacita čerpání 124 GWh/den při naplnění 45 % užitného objemu.

(42) Na základě všech těchto předpokladů určily francouzské orgány pro období 2019–2025 za účelem zajištění kapacity sítě pro uspokojení poptávky během zimní špičky roční potřebu zásobníků s užitečným objemem 138,5 TWh a kapacitou čerpání 2 376 GWh/den při naplnění 45 % užitného objemu ([14]).

3.4.2. *Infrastruktura nezbytná pro zajištění dodávek zemního plynu do přepravní soustavy*

(43) Francouzské orgány rovněž stanovily infrastrukturu zásobníků potřebnou k zajištění dodávek na celé území s ohledem na kapacitu přepravní soustavy zemního plynu. Za tímto účelem zkoumali různé situace přetížení přepravní soustavy.

(44) Provozovatelé přepravních soustav (dále jen „PPS“) určili nejpravděpodobnější scénář, pokud jde o přetížení, který odpovídá situaci, jež byla v té době pozorována na trhu, kdy se dodavatelé snaží maximalizovat dovoz zemního plynu z Norska a Ruska, což jsou podle francouzských orgánů v současné době nejkonkurenceschopnější zdroje zemního plynu v Evropě, a omezit dovoz zkapalněného zemního plynu, který lze lépe zhodnotit v Asii. V této situaci se pravděpodobně projeví čtyři hlavní provozní omezení (viz obrázek 1 níže).

Obrázek 1: Hlavní provozní omezení, která by se mohla vyskytnout v přepravní soustavě v případě, že se budou dodavatelé snažit maximalizovat dodávky zemního plynu ze severovýchodní Francie

([14]) Vyhláška č. 2020-456 týkající se víceletého energetického plánu.

(45) Metodika zohledňuje skutečnost, že dodavatelé zemního plynu potřebují zásoby LNG, aby byli schopni pokrýt poptávku spotřebitelů, ale také že pro dodavatele neexistují žádná omezení, pokud jde o rozdělení zásob LNG mezi čtyři francouzské terminály LNG.

(46) Předpokládá se, že při dosažení omezení provozovatelé přenosových soustav zpočátku využijí k řešení problému přetížení možnost přerušit kapacitu na propojovacích vedeních. Pokud přetížení přetrvává, zjistí se objem zemního plynu, který by bylo třeba odebrat z podzemních zásobníků nacházejících se za frontou přetížení.

(47) Tím se stanoví podzemní zásoby zemního plynu potřebné za každou frontou přetížení pro zajištění dodávek zemního plynu do přepravní soustavy.

(48) Použití této metody pro zimu 2018–2019 pro hlavní fronty přetížení, které se mohou vyskytnout v případě, že se dodavatelé budou snažit maximalizovat těžbu zemního plynu ze severovýchodní Francie, vede k odhadované potřebě podzemních zásobníků s kumulativním užitným objemem nejméně:

— 16 TWh za frontou přetížení NS4 (zásobníky Izaute, Lussagnet a Manosque),

— 54 TWh za frontou přetížení NS3 (zásobníky Céré-la-Ronde, Chemery, Izaute, Lussagnet a Manosque),

— 55 TWh za frontou přetížení NS2 (zásobníky Céré-la-Ronde, Chemery, Etrez, Izaute, Lussagnet, Manosque a Tersanne),

— 64 TWh za frontou přetížení NS1 (zásobníky Beynes, Céré-la-Ronde, Chemery, Etrez, Germigny-sous-Coulomb, Gournay-sur-Aronde, Izaute, Lussagnet, Manosque, Saint-Illiers-la-Ville a Tersanne).

3.4.3. *Seznam zařízení zahrnutých do oblasti působnosti regulace*

(49) Francouzské orgány uvedly, že práce na určení základní infrastruktury nemohly být před zimou 2018–2019 dokončeny dostatečně včas. Z tohoto důvodu byl regulační mechanismus pro roky 2018–2019 zprvu přechodně uplatňován na všechny zásobníky zemního plynu na území Francie. Tyto zásobníky byly ve víceletém energetickém plánu z roku 2016 označeny za infrastrukturu nezbytnou pro zajištění bezpečnosti dodávek ([15]).

(50) Vyhláška ze dne 26. prosince 2018 ([16]) poté vyřadila ze seznamu nezbytných infrastruktur tři zásobníky v omezeném provozu společnosti Storengy (Soings-en-Sologne, Saint-Clair-sur-Epte a Trois-Fontaines) a projekty Lussagnet fáze 1 (Teréga) a Manosque 2 (Géométhane). Tyto zásobníky nebyly od zavedení regulovaného přístupu ke skladování zemního plynu nikdy využívány.

(51) A konečně, pro období mezi roky 2019 a 2023 stanoví vyhláška č. 2020-456 týkající se víceletého energetického plánu infrastrukturu podzemních zásobníků zemního plynu, která musí zůstat v provozu, aby byla zajištěna bezpečnost dodávek ve střednědobém a dlouhodobém horizontu. Tyto zásobníky vykazují užitečný objem 138,5 TWh a kapacitu čerpání 2 376 GWh/den, což odpovídá naplnění na 45 % užitného objemu:

Zásobník	Provozovatel	Rok uvedení do provozu	Typ skladování
Beynes	Storengy	1956	Aquifer
Céré-la-Ronde	Storengy	1993	Aquifer
Cerville-Verlaine	Storengy	1970	Aquifer
Chemery	Storengy	1968	Aquifer
Etrez	Storengy	1980	Solná kaverna

([15]) Vyhláška č. 2016-1442 ze dne 27. října 2016 týkající se víceletého energetického plánu.
([16]) Vyhláška č. 2018-1248 ze dne 26. prosince 2018 o infrastruktuře zásobníků plynu nezbytné pro zajištění bezpečnosti dodávek.

Germigny-sous-Coulomb	Storengy	1982	Aquifer
Gournay	Storengy	1976	Aquifer
Lussagnet/Izaute	Terega	1957	Aquifer
Manosque	Géométhane	1993	Solná kaverna
Saint-Illiers-la-Ville	Storengy	1965	Aquifer
Tersanne/Hauterives	Storengy	1970	Solná kaverna

Tabulka 1: Zásobníky zemního plynu které musí zůstat v provozu do roku 2023

(52) Víceletý energetický plán předpokládá, že v období mezi lety 2024 a 2028 by se měly požadavky na skladování snížit. Seznam zásobníků by se mohl do roku 2026 snížit o kapacitu čerpání odpovídající nejméně 140 GWh/den při 45 % užitného objemu. Vzhledem k nejistotě ohledně objemů potřebných pro zajištění bezpečnosti dodávek po roce 2026 by tyto objemy měly být potvrzeny v roce 2023 a stanoveny v příštím víceletém energetickém plánu.

3.5. **Aukce skladovacích kapacit**

(53) Podle článku L.421-5-1 energetického zákoníku se regulované skladovací kapacity draží za podmínek stanovených komisí CRE. Podle usnesení komise CRE ze dne 22. února 2018 se aukce konají s nulovou vyvolávací cenou ([17]).

(54) Výsledky prvních aukcí byly tyto:

Období skladování	**Příjmy (v mil. EUR)**	**Průměrná aukční cena (EUR/MWh)**
2018–2019	68,4	0,53
2019–2020	233,6	1,80
2020–2021	504,6	3,85

Tabulka 2: Výsledky aukcí a příjmy z dalších prodejů v průběhu roku

3.6. **Pokrytí oprávněného příjmu provozovatelů skladovacích zařízení podle definice komise CRE**

(55) Článek L.452-1 energetického zákoníku uvádí, že „sazby za používání přepravních soustav […] jsou stanoveny transparentním a nediskriminačním způsobem tak, aby pokryly veškeré náklady provozovatelů přepravních soustav a provozovatelů infrastruktur zásobníků uvedených v témže článku L. 421-3-1, pokud tyto náklady odpovídají nákladům efektivních provozovatelů“.

(56) Tentýž článek dále stanoví, že tyto náklady „zohledňují charakteristiky poskytované služby a náklady s ní spojené“ a že pokud jde o provozovatele skladovacích zařízení, zahrnují zejména „běžnou návratnost investovaného kapitálu“.

(57) Článek L.452-2 energetického zákoníku zmocňuje komisi CRE ke stanovení „*metod používaných pro stanovení sazeb za používání přepravních soustav zemního plynu*“ a k tomu, aby požádala provozovatele skladovacích zařízení o poskytnutí informací, zejména účetních a finančních, potřebných pro stanovení těchto sazeb.

(58) Z těchto ustanovení vyplývá, že zákon dává komisi CRE pravomoc stanovit oprávněný příjem provozovatelů skladovacích zařízení tak, aby pokryl náklady „efektivního provozovatele“ a zajistil běžnou návratnost investovaného kapitálu.

([17]) Usnesení č. 2018-039 ze dne 22. února 2018 o rozhodnutí týkajícím se podmínek uvádění skladovacích kapacit na trh v souvislosti se zavedením regulovaného přístupu třetích stran k podzemním zásobníkům zemního plynu ve Francii.

(59) Komise CRE usnesením stanovila cílový oprávněný příjem, zpočátku na dvouleté regulační období. Tato první sazba za skladování platila v letech 2018 a 2019 (dále jen „ATS 1“) ([18]). Komise CRE poté harmonizovala regulační rámec pro provozovatele skladovacích zařízení s rámcem pro ostatní sazby za infrastrukturu. Druhá sazba za skladování (dále jen „ATS 2“) platí od roku 2020 na období čtyř let ([19]).

(60) Obecný přístup ke stanovení cílových oprávněných příjmů zůstává u různých sazeb za skladování nezměněn. Oprávněné příjmy provozovatelů skladovacích zařízení stanovila komise CRE *ex ante* na základě prognóz provozovatelů, které jsou následně upraveny prostřednictvím regularizace v následujícím roce a auditů *ex post*. Náklady provozovatelů skladovacích zařízení komise CRE zohledňuje, pokud jsou shledány jako efektivní.

(61) Vzhledem k mimořádně krátkému časovému rámci pro provedení reformy byl nicméně pro roky 2018 a 2019 použit zjednodušený rámec. Pro toto první období přijala komise CRE sazebník, v němž byly rozdíly mezi cílovými a skutečnými výsledky u všech nákladů a příjmů regulovány *a posteriori*. Tento mechanismus zaručuje výši sazby, která se v konečném důsledku striktně rovná skutečným výdajům a příjmům provozovatele. Pro období 2020–2023 si komise CRE přála rozšířit zásady zavedení pobídek i na zásobníky a na závěr svých analýz zvolila v kontextu klesajícího trendu spotřeby zemního plynu řízenou trajektorii nákladů provozovatelů.

(62) Podle metody, kterou stanovila komise CRE, se předběžný oprávněný příjem rovná součtu cílových čistých provozních nákladů (dále jen „ČPN“), cílových normativních kapitálových výdajů (dále jen „NKV“) a narovnání regulačního účtu nákladů a příjmů za předchozí rok (dále jen „RÚNP“).

Oprávněný příjem = ČPN+ NKV + RÚNP

(63) Při výpočtu těchto složek se berou v úvahu pouze činnosti spadající do oblasti působnosti regulace.

3.6.1. *Čisté provozní náklady*

(64) Čisté provozní náklady odpovídají hrubým provozním nákladům (náklady na energii, externí spotřeba, výdaje na zaměstnance, daně a poplatky) „efektivního provozovatele“ po odečtení provozních příjmů provozovatele (zejména aktivovaná produkce, mimotarifní příjmy, zisky nebo ztráty z nákupu/prodeje uskladněného zemního plynu).

(65) Vzhledem ke krátkému časovému rámci pro provedení reformy pro období 2018–2019 nebyla komise CRE schopna určit, zda náklady provozovatelů odpovídají nákladům „efektivního provozovatele“. V důsledku toho náklady zohledněné v tomto období nakonec odpovídají skutečným nákladům, které nesou provozovatelé skladovacích zařízení a které potvrdila komise CRE. Pro sazbu ATS 2 zavedla komise CRE mechanismus zavedení pobídek týkajících se čistých provozních nákladů, s výjimkou některých předem definovaných položek. Až na několik výjimek tak bude jakákoli odchylka od trajektorie provozních nákladů stanovené pro období ATS 2 účtována nebo uhrazena provozovateli.

3.6.2. *Normativní kapitálové výdaje*

(66) Normativní kapitálové výdaje (NKV) zahrnují amortizaci a výnos z fixního kapitálu. NKV tedy odpovídají součtu odpisů regulované báze aktiv („RBA“), výnosu z fixního kapitálu vypočteného na základě vážených průměrných nákladů kapitálu („WACC“) pro již použitou RBA a nákladů na financování dluhu v souvislosti s nedokončeným majetkem („NM“).

NKV = Odpisy RBA+ RBA × WACC + NM × náklady na financování dluhu

(67) Komise CRE potvrdila, že tato metoda odpovídá regulační praxi pro regulovaná zařízení na trzích se zemním plynem a elektřinou ve Francii a západní Evropě ([20]).

([18]) Usnesení komise CRE č. 2018-068 ze dne 22. března 2018 o rozhodnutí týkajícím se sazby za používání podzemních zásobníků zemního plynu společností Storengy, TIGF a Géométhane od roku 2018.

([19]) Usnesení komise CRE č. 2020-011 ze dne 23. ledna 2020 o rozhodnutí týkajícím se sazby za používání podzemních zásobníků zemního plynu společností Storengy, Terega a Géométhane.

([20]) Komise CRE při tomto srovnání vycházela ze studie „Methodologies and parameters used to determine the allowed or target revenue of gas transmission system operators (TSOs)“ (Metodiky a parametry používané pro stanovení povolených nebo cílových příjmů provozovatelů plynárenských přenosových soustav), kterou pro Agenturu pro spolupráci evropských regulačních orgánů (ACER) vypracovala společnost Economic Consulting Associates (ECA).

(68) Pro stanovení počáteční výše RBA k 1. lednu 2018 („počáteční RBA“ nebo „zahajovací RBA“) používá komise CRE metodu známou jako „běžné hospodářské náklady“ ([21]). Tato metoda spočívá ve výpočtu čisté ekonomické hodnoty aktiv i) na základě hrubé účetní hodnoty aktiv na účtech provozovatelů (historické náklady na výstavbu); ii) diskontované o inflaci a poté iii) odepisované po dobu ekonomické životnosti aktiv.

(69) RBA se každoročně vyvíjí podle:

— odpisů na základě ekonomické životnosti majetku odečtených od RBA,

— nových investic uvedených do provozu, které zvyšují RBA,

— případných aktiv vyřazených z provozu před plným odepsáním, která snižují RBA,

— přecenění aktiv o inflaci (index spotřebitelských cen mimo tabák).

(70) Komise CRE se domnívá, že nejreprezentativnějším měřením počáteční hodnoty investic provozovatelů je hrubá hodnota aktiv zapsaných v jejich účetních závěrkách. Podle komise CRE je tato hodnota, kterou kontrolují auditoři v rámci svého ročního auditu, zdokumentovaná a objektivní. Tato metoda je totožná s metodou zavedenou v roce 2002, kdy začala regulace provozovatelů přepravních soustav zemního plynu, a používá se také pro regulované francouzské terminály LNG.

(71) Komise CRE nezohlednila „obnovenou“ hodnotu majetku, ale hodnotu amortizovanou, která odpovídá odpisům zaznamenaným provozovateli skladovacích zařízení před rokem 2018, aby nebylo nutné znovu hradit částku již zaplacenou v minulosti ani již zohledněné odpisy majetku.

(72) U většiny aktiv jsou doby odpisování, které provozovatelé uplatňují ve svých historických účtech, a doby odpisování, které provozovatelé požadují ve svých sazebnících, podobné. Kromě toho odpovídají standardním údajům odvětví, které lze sledovat v jiných zemích.

(73) V případě pracovního polštáře ([22]) naopak komise CRE zamítla požadavek provozovatelů, aby byla zvážena jednotná doba odpisování 250 let. Komise CRE totiž zohlednila skutečnost, že na rozdíl od ostatních aktiv provozovatelů se pracovní polštáře odepisovaly po různě dlouhou dobu, která se u jednotlivých provozovatelů lišila v čase (od 25 let do 250 let). Komise CRE proto při stanovení počáteční RBA provozovatelů skladovacích zařízení zachovala stupeň odpisu pracovního polštáře, který odpovídá stupni účetního odpisu zjištěného u každého ze tří provozovatelů. Do budoucna komise stanovila dobu odepisování pracovního polštáře na 75 let, což odpovídá třem pětadvacetiletým obnovením koncesí k provozování podzemní zásobárny.

(74) Ekonomická životnost, kterou komise CRE používá pro různé kategorie aktiv provozovatelů:

Kategorie aktiv	Normativní životnost
Pracovní polštář	75 let
Šachty, komory, potrubí	50 let
Zařízení na zpracování, kompresní zařízení, odběrové zařízení, měřicí zařízení	20–30 let
Nemovitosti a budovy	30 let
Ostatní vybavení	10–15 let
Software, drobné zařízení	5 let

Tabulka 3: Doba odepisování zvolená podle kategorie aktiv

([21]) Tato metoda vychází z novely finančního zákona ze dne 28. prosince 2001, která zřídila zvláštní komisi (Houriho komise) odpovědnou za stanovení ceny, za kterou stát prodává přepravní soustavy zemního plynu. Srovnatelná metoda byla použita také pro ocenění aktiv terminálů LNG a provozovatelů distribuce zemního plynu

([22]) Pod pojmem „pracovní polštář“ se rozumí plyn trvale vtlačovaný do podzemních skladovacích nádrží, který je nezbytný pro provoz zásobníků, protože je nutný k udržení minimálního tlaku v zásobníku umožňujícího dodávku užitečného objemu s požadovaným odběrovým profilem (výše uvedené usnesení komise CRE č. 2018-068).

(75) Komise CRE kromě toho v roce 2017 požádala externího konzultanta […] o provedení auditu požadavku provozovatelů skladovacích zařízení na počáteční RBA. V případě společnosti Storengy vedl provedený výpočet k výsledku [3 až 5 miliard EUR].

(76) V případě společnosti Teréga dodatečná studie provedená poradenskou společností PwC na základě metodiky diskontovaných peněžních toků oceňuje RBA na [1 až 2 miliardy EUR].

(77) Pro účely zavedení regulačního mechanismu proto komise CRE revidovala počáteční RBA požadované provozovateli skladovacích zařízení a zohlednila nezávislé ekonomické hodnocení tržní hodnoty aktiv. Komise CRE proto zvolila tyto počáteční RBA:

K 1. lednu 2018	Storengy (miliardy EUR)	Teréga (miliardy EUR)	Géométhane (miliardy EUR)
Požadavek provozovatele	4,0	1,37	0,20
RBA stanovená komisí CRE	3,5	1,15	0,19

Tabulka 4: Počáteční RBA provozovatelů skladovacích zařízení při vstupu nařízení v platnost

(78) Pokud jde o míru návratnosti kapitálu, komise CRE použila metodu WACC, aby umožnila provozovateli financovat úrokové náklady a dosáhnout návratnosti vlastního kapitálu srovnatelné s návratností, kterou by mohl získat u investic se srovnatelnou mírou rizika. Komise CRE uvedla, že WACC je metoda, kterou běžně používají evropské regulační orgány ke stanovení míry návratnosti aktiv regulovaných infrastruktur.

(79) Na základě ekonomických studií a práce externích konzultantů ([23]) stanovila komise CRE pro roky 2018 a 2019 WACC na 5,75 %. Pro období 2020–2023 zvolila komise CRE WACC ve výši 4,75 %. Metodika použitá pro stanovení WACC pro ATS 2 se oproti metodě použité pro sazbu ATS 1 nemění. Tato změna je odůvodněna nižšími náklady na financování, plánovaným snížením daně z příjmů právnických osob a zvýšením koeficientu beta u aktiv. Toto navýšení beta u aktiv odráží uznání finančního rizika, zejména uvízlých nákladů, které transformace energetiky klade na akcionáře společností působících v oblasti plynárenské infrastruktury.

(80) Vzhledem k tomu, že neexistuje srovnatelný provozovatel skladovacích zařízení kótovaný na burze, použila komise CRE jako referenční sazbu WACC provozovatelů přenosových soustav zemního plynu navýšenou o rizikovou přirážku související se skladováním. Tato přirážka je stanovena na 50 bazických bodů vzhledem ke koncentraci zásobníků, geologickému riziku podloží a riziku nahraditelnosti terminály LNG, jakož i propojovacímu vedení se zahraničím.

(81) Komise CRE rovněž upřesnila, že tato míra návratnosti je nižší než míra povolená regulovaným provozovatelům terminálů LNG (7,25 % při vstupu opatření v platnost), jejichž činnost je rizikovější, zejména z obchodního hlediska, vzhledem k souběžné existenci regulovaných a neregulovaných terminálů LNG a menšímu počtu zákazníků. Kromě toho komise CRE uvedla příklad 6,5 % míry návratnosti, kterou přijal italský regulační orgán v případě skladování zemního plynu.

3.6.3. *Investice*

(82) Provozovatelé podzemních zásobníků zemního plynu předkládají podle článku L.421-7-1 energetického zákoníku komisi CRE každoročně ke schválení svůj roční investiční program. V této souvislosti komise CRE *„zajišťuje, aby byly provedeny investice nezbytné pro řádný rozvoj zásobníků a aby k nim byl transparentní a nediskriminační přístup“*.

(83) V případě druhé sazby za skladování zavedla komise CRE pobídku ke snížení nákladů pro různé kategorie investic.

([23]) Konkrétně zpráva společnosti Compass Lexecon ze dne 20. března 2017 doporučuje stanovit WACC v rozmezí 4,2 až 5,8 %.

3.6.4. *Regulační účet nákladů a příjmů*

(84) Schválený příjem stanoví komise CRE na základě prognóz nákladů a příjmů provozovatelů na následující rok. RÚNP byl zaveden za účelem zohlednění rozdílu mezi cílovými náklady nebo výnosy a skutečně zaznamenanými náklady nebo výnosy u řady předem definovaných položek. RÚNP proto chrání provozovatele před výkyvy v některých nákladových nebo výnosových položkách. RÚNP se také používá k vyplácení finančních pobídek vyplývajících z uplatňování mechanismů pobídek a také k zohlednění případných kapitálových zisků z prodeje nebo uvízlých nákladů, které musí komise CRE potvrdit.

(85) V případě sazby ATS 1 přijala komise CRE během prvního roku regulovaného skladování cenový sazebník, v němž se rozdíly mezi všemi předběžnými náklady a výnosy a všemi uskutečněnými náklady a výnosy regulují *a posteriori*. Výsledkem byl „100 % RÚNP“ a vůči žádné výdajové nebo příjmové položce nebyla využita žádná pobídka.

(86) V případě sazby ATS 2 uplatňuje komise CRE rozsah RÚNP v souladu s obecným rámcem pro všechny sazby pro elektrické sítě a infrastrukturu zemního plynu. Rozdíly mezi předpokládanými a skutečnými výsledky jsou tedy *a posteriori* kryty prostřednictvím regulačního účtu nákladů a příjmů pouze v případě určitých předem definovaných položek. Tyto položky, na které se vztahuje RÚNP, se týkají zejména investičních výdajů nebo příjmů z obchodování. Na druhou stranu téměř všechny provozní výdaje podléhají pobídce, která může být celková (100 % rozdílů mezi prognózou a skutečností jde na vrub provozu) nebo částečná (např. u výdajů na energie, kde pobídka činí 20 %, 80 % rozdílů je hrazeno z RÚNP).

3.7. **Příjemci**

(87) Příjemci opatření jsou provozovatelé skladovacích zařízení zemního plynu, kteří spadají do oblasti působnosti regulačního mechanismu. Od vstupu opatření v platnost se jedná o společnosti Storengy, Teréga a Géométhane.

3.8. **Financování opatření prostřednictvím sazeb za využívání přepravních soustav**

(88) Financování schválených příjmů provozovatelů skladovacích zařízení se na jedné straně provádí z příjmů, které provozovatelé skladovacích zařízení přímo vybírají, a na druhé straně, pokud jsou tyto příjmy nižší než schválené příjmy, z kompenzace za skladování ve výši rozdílu mezi oprávněnými příjmy a přímo vybranými příjmy.

Kompenzace = oprávněný příjem – přímo vybrané příjmy

(89) Příjmy, které vybírají přímo provozovatelé, pocházejí především z aukcí, ale také z případných historických dlouhodobých smluv a doplňkových služeb.

(90) Provozovatelé přenosových soustav vybírají kompenzaci za skladování od dodavatelů zemního plynu v rámci zvláštního poplatku, „poplatku za skladování“, v rámci sazby za používání přepravní soustavy (sazba ATRT) za podmínek stanovených komisí CRE (viz 21. bod odůvodnění)

(91) Úvodem je třeba poznamenat, že ve Francii existují dva provozovatelé přenosových soustav, tj. dva držitelé povolení k provozování plynovodů pro přepravu zemního plynu podle článku L.431-1 energetického zákoníku: GRTgaz a Teréga (dříve TIGF).

(92) GRTgaz je akciová společnost, kterou ze 75 % vlastní skupina ENGIE a z 25 % společnost Société d'Infrastructures Gazière. Společnost GRTgaz, která je přímo řízena skupinou ENGIE, je nezávislá na ostatních částech vertikálně integrované společnosti (skupina ENGIE) v souladu s modelem nezávislého provozovatele přenosové soustavy, který zajišťuje účinné oddělení činností provozovatele přenosové soustavy od výrobních nebo dodavatelských činností ([24]).

([24]) Usnesení komise CRE ze dne 26. ledna 2012 o vydání osvědčení společnosti GRTgaz; usnesení č. 2019-135 komise CRE ze dne 25. června 2019, kterým se rozhoduje o zachování osvědčení společnosti Teréga po třech převzetích podílů ve společnostech vyrábějících energii skupinou Crédit Agricole.

(93) Jak je popsáno v 9. bodě odůvodnění, společnost Teréga je ze 40,5 % ve vlastnictví společnosti Snam, z 31,5 % ve vlastnictví fondu GIC, z 18 % ve vlastnictví společnosti EDF Investissement a z 10 % ve vlastnictví společnosti Predica. Teréga rovněž splňuje podmínky nezávislého provozovatele přenosové soustavy ([25]).

3.8.1. *Poplatek za skladování v rámci sazeb za používání přepravních soustav, který stanoví komise CRE*

(94) Podle čl. L.452-1 odst. 6 energetického zákoníku „poplatky za používání přepravních soustav zemního plynu vybírají provozovatelé těchto soustav. Provozovatelé přepravních soustav zaplatí provozovatelům podzemních zásobníků zemního plynu uvedeným v článku L. 421-3-1 podíl na inkasované částce v souladu s postupy stanovenými Energetickou regulační komisí“.

(95) Podle článku L.452-2 energetického zákona „metody stanovení sazeb za použití přepravních soustav zemního plynu […] stanoví Energetická regulační komise“.

(96) Na základě těchto ustanovení stanovila komise CRE svým usnesením č. 2018-069 ([26]) ze dne 22. března 2018 metody výpočtu poplatku za skladování platného od 1. dubna 2018.

(97) Poplatek za skladování, který platí každý dodavatel, musí podle názoru komise CRE odrážet hodnotu „zajištění bezpečnosti dodávek“, tj. úhradu za zásobníky, které přednostně zajišťují dodávky zemního plynu zákazníkům, jejichž dodávky nemohou být přerušeny, a to zejména domácím zákazníkům.

3.8.2. *Úhrada poplatku za skladování ze strany dodavatelů a přefakturace konečným zákazníkům*

(98) Pokud jde o povinnost dodavatelů platit poplatek za skladování, komise CRE zahrnula svým usnesením ze dne 22. března 2018 poplatek za skladování do sazeb ATRT, a to tak, že do svého usnesení č. 2018-022 ze dne 7. února 2018 o rozhodnutí o změnách sazeb za použití přepravních soustav zemního plynu GRTgaz a TIGF k 1. dubnu 2018 vložila nová ustanovení.

(99) Výsledkem této změny je, že „každému dodavateli, který má přidělenou pevnou kapacitu alespoň v jednom předávacím místě mezi přepravní soustavou a distribuční sítí, bude k 1. dni každého měsíce uplatněn poplatek za skladování na základě zimní modulace jeho zákazníků připojených k veřejným distribučním plynárenským sítím v jeho portfoliu.“

(100) Pojem dodavatel se vztahuje na jakoukoli „fyzickou nebo právnickou osobu, která uzavře s provozovatelem přepravní soustavy smlouvu o přepravě v plynárenské přepravní soustavě. Dodavatelem je v závislosti na jednotlivých případech oprávněný zákazník, dodavatel nebo jeho zástupce“. Předávací místo mezi přepravní soustavou a distribuční sítí je definováno jako „fyzické nebo pomyslné předávací místo mezi přepravní soustavou a veřejnou distribuční sítí“.

(101) Kromě toho z ustanovení čl. L.452-1 odst. 6 energetického zákona vyplývá, že provozovatelé přepravních soustav musí vybírat sazby ATRT (viz 94. bod odůvodnění „*vybírají*“).

(102) Pokud jde o přenesení poplatku za skladování na koncové uživatele, komise CRE uvedla, že dodavatelé přenesou poplatek za skladování na své koncové zákazníky, kteří jsou zahrnuti do základu kompenzace v části faktury „Doprava“. Komise CRE nemá k dispozici seznam dotčených zákazníků.

([25]) Usnesení komise CRE ze dne 26. ledna 2012 o vydání osvědčení společnosti TIGF; usnesení komise CRE ze dne 4. února 2016, kterým se rozhoduje o zachování osvědčení společnosti TIGF po vstupu společnosti Predica do kapitálu společnosti TIGF Holding.

([26]) Usnesení komise CRE č. 2018-69 ze dne 22. března 2018 o rozhodnutí zařadit do sazby za použití přenosových soustav GRTgaz a TIGF poplatek za skladování.

(103) Přesněji řečeno je toto přenesení povinné pouze pro regulované prodejní sazby zemního plynu podle článků L.445-3 a R.445-3 energetického zákona ([27]). V případě tržních nabídek je toto přenesení na rozhodnutí dodavatele.

3.8.3. *Rozdělení finančních prostředků vybraných provozovateli přepravních soustav mezi provozovatele skladovacích zařízení podle pravidel, které stanoví komise CRE*

(104) Podle usnesení komise CRE o poplatku za skladování jsou příjmy z poplatků za skladování po jejich vybrání vypláceny provozovateli přenosových soustav různým provozovatelům zásobníků v poměru ke kompenzaci, která má být obdržena ([28]). Podíl přidělený každému provozovateli odpovídá poměru mezi předběžnou roční kompenzací provozovatele a celkovou předběžnou kompenzací všech provozovatelů regulovaných zásobníků, jak je stanovila komise CRE. Tyto podíly jsou každoročně upřesňovány v usnesení komise CRE o změnách poplatku za skladování.

(105) Za tímto účelem uzavírají provozovatelé přepravních soustav v souladu s usnesením komise CRE s každým provozovatelem zásobníku smlouvu, v níž jsou stanoveny podmínky pro výběr a výplatu kompenzace, jejíž náklady stanoví komise CRE a která je hrazena z oprávněného příjmu provozovatelů. Pro rok 2018 tyto náklady na provozovatele přepravní soustavy a provozovatele skladovacích zařízení činí 130 000 EUR ([29]).

3.9. **Rozpočet**

(106) Celková výše kompenzace vyplacená regulovaným provozovatelům závisí každoročně na příjmech z aukcí a na oprávněném příjmu, který stanovuje komise CRE. Výše kompenzací vyplacených třem regulovaným provozovatelům zásobníků činila 528 milionů EUR v roce 2018, 540 milionů EUR v roce 2019 a 251 milionů EUR v roce 2020.

	2018 (v mil. EUR)	**2019 (v mil. EUR)**	**2020 (v mil. EUR)**
Storengy	402	392	199
Teréga	101	113	25
Géométhane	26	36	28
Celkem	528	540	251

Tabulka 5: Přehled kompenzací za skladování za roky 2018, 2019 a 2020

3.10. **Časový rámec**

(107) Ustanovení zákona o uhlovodících týkající se regulačního mechanismu pro provozovatele skladovacích zařízení vstoupila v platnost 1. ledna 2018. Komise CRE stanovila oprávněné příjmy provozovatelů skladovacích zařízení od 1. ledna 2018. Kromě toho se ve dnech 5.–29. března 2018 konaly první aukce skladovacích kapacit na období 2018–2019, dále byly uspořádány v letech 2019–2020 a 2020–2021 (viz tabulka 2 v 54. bodě odůvodnění).

(108) Kromě toho byl od 1. dubna 2018 do sazby ATRT zařazen poplatek za skladování. Komise CRE nejprve stanovila cílový oprávněný příjem na dvouleté regulační období ([30]). Poté harmonizovala regulační rámec pro provozovatele skladovacích zařízení s regulačním rámcem pro ostatní sazby za infrastrukturu. Tato druhá sazba za skladování platí pro období 2020–2023 ([31]).

([27]) Článek L.445-3 energetického zákoníku: *„Regulované prodejní sazby zemního plynu jsou vymezeny charakteristickými rysy dodávek a náklady spojenými s takovými dodávkami. Kryjí veškeré náklady […].“*
Článek R.445-3 energetického zákoníku: *„Pro každého dodavatele je vymezen tarifní vzorec, který zohledňuje veškeré náklady na dodávky zemního plynu. Tarifní vzorec a jiné náklady, než jsou náklady na dodávky, umožňují stanovení průměrných nákladů dodávek zemního plynu, na základě kterých jsou určeny regulované prodejní sazby v závislosti na způsobu zásobování dotyčných zákazníků.*
Jiné náklady, než jsou náklady na dodávky, zahrnují zejména: […] 2. náklady na používání zásobníků zemního plynu, případně“.

([28]) Výše uvedené usnesení č. 2018-069, s. 7–8.

([29]) Výše uvedené usnesení č. 2018-069.

([30]) Výše uvedené usnesení komise CRE č. 2018-069 ze dne 22. března 2018.

([31]) Výše uvedené usnesení komise CRE č. 2020-011 ze dne 23. ledna 2020.

(109) Francouzské orgány v současné době nestanoví datum ukončení tohoto mechanismu. Rozsah mechanismu byl zato vymezen posledním víceletým energetickým plánem ([32]) až do jeho revize. Tato revize víceletého energetického plánu se očekává v roce 2023 a proběhne nejpozději do 31. prosince 2028.

3.11. **Závazky**

(110) Francouzské orgány přijaly dva závazky. Za prvé, francouzské orgány se zavázaly předložit Komisi zprávu do konce roku 2024. Zpráva se má zabývat těmito body:

— informace o provádění opatření v předchozím období (2018–2023), zejména o výsledcích aukcí z hlediska objemů a cen a o výši výnosu jednotlivých zásobníků,

— aktualizovaný přehled fungování trhu se zemním plynem ve Francii, zejména aspekty, které odůvodňují pokračování opatření na období 2023–2028, včetně výše cenového rozpětí (spread), úrovně poptávky, investic do plynárenské sítě ve Francii a v zahraničí a investic do terminálů LNG,

— informace o revizi víceletého energetického plánu v roce 2023 a jejím možném dopadu na rozsah opatření,

— způsob výpočtu zaručeného výnosu v regulačním období 2023–2028. V případě změny metody výpočtu chce Komise znát důvody této změny,

— údaje o dopadu opatření na hospodářskou soutěž se zaměřením na možná narušení hospodářské soutěže zjištěná v rozhodnutí, například dopad opatření na zařízení pro skladování zemního plynu v sousedních členských státech, na propojovací vedení a na francouzské terminály LNG. Tyto informace by měly být podloženy historickými údaji o využívání těchto aktiv, jakož i příslušnými změnami v regulačním režimu pro skladování zemního plynu v zemích sousedících s Francií. Je třeba také posoudit a vyčíslit dopad opatření na francouzský maloobchod.

(111) Za druhé se francouzské orgány zavazují zveřejnit na webových stránkách obsahujících komplexní informace o státní podpoře ve Francii ([33]) a modul pro transparentnost státní podpory (*Transparency Award Module*) tyto informace: odkaz na úplné znění mechanismu a jeho prováděcího opatření, totožnost příjemců finančních toků, formu finančních toků, částku poskytnutou každému příjemci, datum poskytnutí, typ podniku (malý a střední podnik nebo velký podnik), region, v němž je příjemce usazen, a hlavní hospodářské odvětví, v němž příjemce vykonává svou činnost.

3.12. **Důvody pro zahájení formálního šetření**

(112) Komise se ve svém rozhodnutí o zahájení řízení předběžně domnívá, že regulační mechanismus představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, která by mohla být slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU. Ve fázi formálního vyšetřovacího řízení však Komise vyjádřila pochybnosti o přiměřenosti regulačního mechanismu a existenci narušení hospodářské soutěže.

(113) Komise za prvé konstatuje, že za účelem stanovení oprávněného příjmu provozovatelů skladovacích zařízení jim komise CRE umožňuje získat výnos z fixního kapitálu. Pro výpočet tohoto výnosu je třeba určit hodnotu regulovaných aktiv. Komise vyjádřila pochybnosti o tom, zda komise CRE provedla nezávislé ekonomické ocenění tržní hodnoty aktiv v době zavedení regulačního mechanismu, což by mohlo zpochybnit přiměřenost opatření.

(114) Za druhé informace, které měla Komise k dispozici, nevylučovaly možnost, že mechanismus způsobuje narušení hospodářské soutěže. Tato nadměrná narušení hospodářské soutěže by mohla existovat mezi i) francouzskými dodavateli zemního plynu a dodavateli z jiných členských států; ii) mezi provozovateli skladovacích zařízení plynu na jedné straně a provozovateli LNG a propojovacích vedení na straně druhé a iii) mezi francouzskými provozovateli skladovacích zařízení plynu a provozovateli týchž zařízení v jiných členských státech.

([32]) Výše uvedené nařízení č. 2020-456 ze dne 21. dubna 2020.

([33]) http://www.europe-en-france.gouv.fr/Centre-de-ressources/Aides-d-etat/Regimes-d-aides.

4. VYJÁDŘENÍ FRANCIE

(115) Francie zaslala Komisi své připomínky a k nim připojila připomínky komise CRE. Připomínky komise CRE jsou proto považovány za nedílnou součást připomínek Francie.

(116) Francie se domnívá, že pochybnosti Komise ohledně reformy skladování zemního plynu jsou neopodstatněné.

4.1. **Existence podpory**

(117) Francie především zpochybňuje, že by se dotyčné opatření týkalo státních prostředků. Podle Francie navíc nelze mít za to, že by přechod ze sjednaného režimu na režim regulovaný představoval ekonomickou výhodu pro provozovatele, který je k tomu donucen. Rovněž zpochybňuje skutečnost, že provozovatelé propojovacích vedení a terminálů LNG jsou konkurenty provozovatelů skladovacích zařízení.

(118) Dále, pokud jde o financování ze státních zdrojů, Francie zpochybňuje, že by pokrytí části nákladů provozovatelů základní infrastruktury pro skladování zemního plynu mělo povahu povinného příspěvku. Sazbu za použití přepravních soustav zemního plynu platí dodavatelé zemního plynu výměnou za dodávku, která je navržena tak, aby byla vysoce spolehlivá a měla dlouhodobou kapacitu pro uspokojení přiměřené poptávky ([34]).

(119) Francie rovněž uvádí, že přenesení sazby za použití přepravní soustavy na spotřebitele zemního plynu je povinné pouze v případě spotřebitelů, kteří se rozhodnou využívat regulované prodejní sazby zemního plynu. Podle Francie představují nabídky za regulované prodejní sazby menšinový podíl na dodávkách zemního plynu ve Francii ([35]), zejména proto, že regulované prodejní sazby zemního plynu mají být postupně v několika etapách zrušeny ([36]).

(120) Kromě toho, pokud jde o poskytnutou výhodu, Francie za prvé poznamenává, že stanovení kapitálových nákladů zohledňuje nižší riziko regulovaných činností prostřednictvím nižší návratnosti použitého kapitálu ve srovnání s neregulovanými činnostmi. Za druhé Francie zpochybňuje, že jsou příjmy provozovatele skladovacích zařízení v rámci regulovaného režimu soustavně vyšší než příjmy téhož provozovatele v rámci sjednaného režimu ([37]). Francie dále připomíná, že regulační rámec zavedený od roku 2018 je symetrický: „kompenzace" by mohla být zrušena a vyplacena provozovateli skladovacích zařízení, pokud by příjmy z prodeje překročily oprávněný příjem stanovený komisí CRE. Regulovaný model tedy nelze oddělit od povinností a ztráty ekonomických příležitostí, které jsou v rámci tohoto regulovaného modelu ukládány provozovatelům skladovacích zařízení.

(121) O této ztrátě očekávání zisků spojených s příznivými tržními podmínkami svědčí účetní snížení hodnoty o 494 milionů EUR, které skupina ENGIE vykázala za svou regulovanou skladovací činnost několik dní po zveřejnění parametrů, které komise CRE použila pro sazbu za skladování. Francie nakonec připomíná, že zavedení regulačního mechanismu nevedlo mezi lety 2017 a 2018, s výjimkou společnosti Storengy, ke zvýšení příjmů francouzských provozovatelů skladovacích zařízení. Francie rovněž poukazuje na to, že společnost Storengy při srovnatelných úrovních cenového rozpětí získává v regulovaném rámci oprávněný příjem, který je nižší než příjem z obchodování v rámci sjednaného režimu.

(122) Francie se domnívá, že při analýze selektivního charakteru poskytnuté výhody není důležité zabývat se situací provozovatelů skladovacích zařízení nacházejících se v jiných členských státech. Cituje Tribunál a Soudní dvůr, které konstatovaly, že *„podmínku týkající se selektivnosti […] lze posuzovat pouze na úrovni jediného členského státu"* ([38]). Francie v každém případě připomíná, že provozovatelé skladovacích zařízení v ostatních členských státech nejsou ve srovnatelné skutkové a právní situaci, pokud jde o cíl sledovaný dotčeným opatřením, kterým je zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu ve Francii.

([34]) V souladu s ustanoveními čl. 14 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES.

([35]) Podle zprávy „Observatoire des marchés de détail du 4e trimestre 2019" (Monitoring maloobchodního trhu s energiemi za 4. čtvrtletí 2019), kterou zveřejnila komise CRE, využívalo k 31. prosinci 2019 nabídek volného trhu 66 % bytových a nebytových odběrných míst oproti 34 %, která využívají nabídky regulovaných sazeb, a 91 % spotřeby zemního plynu bylo dodáváno prostřednictvím nabídek volného trhu oproti 9 % prostřednictvím nabídek regulovaných sazeb.

([36]) V souladu s ustanoveními článku 63 zákona č. 2019-1147 ze dne 8. listopadu 2019 o energetice a klimatu.

([37]) I když v letech 2013–2017 byly příjmy z obchodování nízké, celkový oprávněný příjem je v kontextu vysokého cenového rozpětí výrazně nižší než obrat dosažený těmito provozovateli v letech 2008–2012.

([38]) Rozsudky Soudního dvora ze dne 7. listopadu 2014, Banco Santander, T-399/11, EU:C:2014:938, bod 75; ze dne 11. listopadu 2004, Španělsko v. Komise, C-73/03, EU:C:2004:711, bod 28.

(123) Pokud jde o provozovatele propojovacích vedení na jedné straně a provozovatele terminálů LNG na straně druhé, Francie připomíná, že všichni tito provozovatelé ve Francii podléhají regulaci ([39]). Vztahují se na ně proto regulační mechanismy velmi podobné těm, které se používají v případě skladování, včetně stanovení oprávněného příjmu regulačním orgánem, který jim umožňuje pokrýt náklady. Francie se proto domnívá, že nelze zpochybnit, že dotyčné opatření poskytuje těmto provozovatelům selektivní výhodu ve srovnání s provozovateli plynových propojovacích vedení a terminálů LNG.

(124) Pokud jde o vliv na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy, Francie se domnívá, že provozovatelé propojovacích vedení a terminálů LNG nekonkurují provozovatelům zásobníků (viz také 133. a následující body odůvodnění)

4.2. **Slučitelnost předmětného opatření s vnitřním trhem**

4.2.1. *Proporcionalita*

(125) Francie vysvětluje, že regulace založená na nákladech provozovatelů je mezi evropskými regulačními orgány rozšířeným přístupem. Zajišťuje, aby měli provozovatelé dostatečné příjmy pro udržení své činnosti a aby koncoví spotřebitelé neplatili za skladování vyšší cenu, než je cena poskytované služby. Na druhé straně Francie vysvětluje, že podle jejího názoru by metoda založená na výši cenového rozpětí byla nestálá a mohla by v závislosti na vývoji krátkodobých tržních cen nezaručit pokrytí nákladů provozovatelů, nebo naopak vytvářet nepřiměřené zisky.

(126) Pro stanovení výše sazby za skladování přijala komise CRE nařízení založené na pokrytí nákladů provozovatelů, které jsou považovány za efektivní. Stanoví tedy oprávněný příjem pro každého provozovatele tak, aby pokryl náklady, které představují provozní náklady, odpisy aktiv a náklady na kapitál. Pro stanovení výše počáteční RBA k 1. lednu 2018 pro provozovatele skladovacích zařízení provedla komise CRE dne 31. prosince 2016 přecenění hrubé účetní hodnoty aktiv provozovatelů (viz 55. a následující body odůvodnění týkající se stanovení oprávněných příjmů).

(127) Podpůrně Francie předkládá další analýzu, která má prokázat, že jiné metody vedou k výsledkům RBA, které odpovídají výsledkům získaným metodou, již zvolila komise CRE.

(128) Hodnota provozovatelů skladovacích zařízení v účtech jejich akcionářů je stanovena v souladu s účetními standardy a na základě očekávaného dlouhodobého výhledu příjmů z činnosti. V případě společnosti Storengy použila komise CRE počáteční RBA ve výši 3,5 miliardy EUR, hodnota společnosti Storengy v účetnictví společnosti ENGIE tak k 31. prosinci 2016 činila [3 až 5 miliard EUR]. V případě společnosti Teréga použila komise CRE počáteční RBA ve výši 1 156 milionů EUR, hodnota provozu zásobníků v účetnictví mateřské společnosti tak k 31. prosinci 2016 činila přibližně [1 až 2 miliardy EUR].

(129) Nedávné transakce rovněž osvětlují hodnotu společností a ocenění skladovacích činností v rámci transakcí. Například na základě transakcí, které se uskutečnily s kapitálem společnosti Teréga v letech 2013 ([40]) a 2015 ([41]), se hodnota aktiv zásobníků odhaduje na [1 až 2 miliardy EUR].

(130) Francie kromě toho uvádí, že na ocenění RBA provozovatelů pracovali také externí poradci. V případě společnosti Storengy dospěl výpočet provedený poradcem […] pro komisi CRE k výsledku [3 až 5 miliard EUR]. Francie se rovněž odvolává na studii společnosti PwC, kterou si nechala vypracovat společnost Teréga a která ocenila RBA v roce 2018 na [1 až 2 miliardy EUR].

(131) Francie se konečně domnívá, že alternativní metoda spočívající v rekonstrukci historie příjmů provozovatele s cílem zjistit, zda umožnily pokrýt minulé investice, by nebyla pro stanovení hodnoty RBA dostatečně spolehlivá. Tato metoda by spočívala ve zjištění, jaké byly od data prvního uvedení nejstarších zásobníků do provozu (konec 50. let 20. století) volné hotovostní prostředky (*free cash-flows*) provozovatele, které po uhrazení potřeb provozního kapitálu, daní a investic představují dostupné finanční prostředky, aby bylo možné je porovnat s hrubou hodnotou aktiv.

([39]) S výjimkou společnosti Dunkerque LNG, na kterou se vztahuje výjimka.
([40]) Převzetí společnosti TIGF konsorciem složeným ze společností GIC, fondu Snam a EDF.
([41]) Nabytí podílu na kapitálu společnosti TIGF společností Prédica.

(132) Rekonstrukce této historie se zdá být velmi složitá, a to jak kvůli nutnosti úplného zdokumentování, tak kvůli organizačním a kapitálovým změnám v současných společnostech provozujících zásobníky: na jedné straně by rekonstrukce historie v případě společnosti Storengy, jež je součástí integrovaného modelu v rámci Gaz de France/GDF Suez, nutně znamenala předpoklad vyčlenění činnosti. Naproti tomu společnost Teréga byla opakovaně předmětem prodeje.

4.2.2. *Negativní účinky na hospodářskou soutěž a obchod*

(133) Pokud jde o narušení hospodářské soutěže mezi francouzskými dodavateli a dodavateli z jiných členských států, kteří si ve Francii předplatí skladovací kapacitu, Francie vysvětluje, že „státní příslušnost" dodavatele nemá žádný vliv. Veřejné aukce jsou otevřené všem subjektům s povolením na dodávky zemního plynu. Toto povolení k dodávkám není omezeno na francouzské dodavatele a může ho získat jakýkoli subjekt usazený na území členského státu Unie ([42]). Za druhé francouzské orgány připomínají, že v případě stejných dodávek je uplatňována stejná sazba za využití přepravních soustav zemního plynu pro francouzské dodavatele a dodavatele z jiných členských států.

(134) Podle Francie navíc zásobníky nekonkurují propojovacím vedením a terminálům LNG. Francie především připomíná, že Komise nikdy neposuzovala existenci jednotného trhu zahrnujícího skladování zemního plynu, infrastruktury pro znovuzplynování a propojovací vedení. Francie dále zdůrazňuje, že v analýzách týkajících se kapacity plynárenské soustavy uspokojit přiměřenou poptávku je kromě plného využití propojovacích vedení a plného využití kapacit terminálů LNG až do výše dostupných zásob zkapalněného zemního plynu zohledněna i základní infrastruktura pro skladování zemního plynu.

(135) Francie dále připomíná, že Komise několikrát uznala existenci samostatného trhu s podzemním skladováním zemního plynu, a to jak ve Francii ([43]), tak v jiných členských státech ([44]). S ohledem na výsledky šetření trhu týkajícího se fungování na francouzském území Komise zjistila, že neexistuje vzájemná nahraditelnost mezi skladováním a jinými způsoby flexibility ([45]). Francie rovněž připomíná, že Komise měla ve dvou rozhodnutích za to, že trh pro skladování zemního plynu je svým rozsahem regionální nebo dokonce celostátní ([46]).

(136) Francie se domnívá, že každý nástroj flexibility má své vlastní funkce a vlastnosti, kvůli nimž není možné jeho nahrazení jinými nástroji flexibility. Propojovací vedení umožňují zásobování území zemním plynem. Pokud by neexistovaly zásobníky, bylo by nutné mít tak velká propojovací vedení, která by byla schopná zajistit dodávky zemního plynu na francouzské území v době nejvyšší spotřeby. Tak obrovský rozsah by proto byl neefektivní. EU si navíc stanovila cíl snížit spotřebu zemního plynu. Do propojovacích vedení, která má Francie v současné době k dispozici, se nepředpokládají žádné nové investice. Otázka hospodářské soutěže a dlouhodobých investičních signálů, kterou vznesla Komise, se proto zdá být čistě teoretická.

(137) Terminály LNG nabízejí možnost arbitráže v otázce zásobování území za nejnižší náklady. Dostupnost LNG je nejistá a do značné míry závisí na globálních podmínkách nabídky a poptávky, které pravidelně přesměrovávají dodávky. Kromě toho mají terminály LNG omezenou skladovací kapacitu ([47]), která by za nejlepších podmínek nemohla být využívána déle než pět dní. Toto období je však kratší než průměrná doba vlny chladného počasí, která trvá 5 až 15 dní, a neposkytuje tak dostatek času na dostatečně rychlou mobilizaci dodávek, aby nedošlo k narušení výstupu ([48]).

(138) Zásobníky zemního plynu tak zajišťují mezisezónní flexibilitu, kterou nelze za srovnatelných ekonomických podmínek zajistit ani prostřednictvím propojovacích vedení, ani pomocí terminálů LNG. Na druhou stranu existence zásobníků ve Francii nestačí k zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu ve Francii. Pro zásobování země je i nadále nezbytné využívat propojovací vedení a terminály LNG.

([42]) V souladu s ustanoveními článku L. 443-4 energetického zákoníku

([43]) Viz např. Komise, 14. listopadu 2006, M. 4180 Gaz de France/Suez, bod 341.

([44]) Rozhodnutí ze dne 29. září 1999, Exxon/Mobil, M. 1383, body 69 a 261; rozhodnutí ze dne 25. dubna 2003, Gaz de France/Preussag Energie, M. 3086, bod 14; rozhodnutí ze dne 21. prosince 2005, EON/MOL, M. 3696, bod 99; rozhodnutí ze dne 19. listopadu 2013, EPH/Stredoslovenska Energetika, M.6984, bod 24.

([45]) Rozhodnutí ze dne 8. října 2004, Total/Gaz de France, M. 3410, bod 19.

([46]) Rozhodnutí ze dne 21. prosince 2005, EON/MOL, M. 3696, bod 130; rozhodnutí ze dne 19. listopadu 2013, EPH/Stredoslovenska Energetika, M.6984, bod 24.

([47]) Ve francouzských terminálech se během zimy v průměru nachází 4,2 TWh zásob.

([48]) 10 až 15 dní v závislosti na původu plynu.

(139) Tyto různé typy infrastruktury se tedy při zajišťování bezpečnosti dodávek ve Francii doplňují a vzájemně si nekonkurují.

(140) I kdyby se propojovací vedení, terminály LNG a zásobníky zemního plynu považovaly za vzájemně si konkurující, Francie připomíná, že francouzská propojovací vedení a terminály LNG jsou s výjimkou terminálu v Dunkerque regulovány. Ziskovost těchto infrastruktur tak odpovídá míře návratnosti aktiv, kterou stanovuje komise CRE. V důsledku toho nemůže mít zavedení regulace skladování žádný dopad na ziskovost ostatních regulovaných infrastruktur.

(141) Francie dále připomíná, že nedávný vývoj vyvrací možnou hypotézu o škodlivé hospodářské soutěži vůči propojovacím vedením nebo terminálům LNG. Od konce roku 2018 dosáhlo využívání francouzských a evropských terminálů v porovnání s posledními deseti lety mimořádně vysoké úrovně. Provozovatelé terminálů LNG navíc nedávno úspěšně zahájili postupy pro uvádění svých střednědobých kapacit na trh. Regulace skladování spolu se sloučením zón ve Francii, které bylo provedeno na konci roku 2018, do značné míry přispěla ke zlepšení hloubky a likvidity francouzského a západoevropského trhu.

(142) Francie rovněž zpochybňuje, že by regulace skladování mohla snížit motivaci k využívání stávajících terminálů LNG a propojovacích vedení. Motivace k využívání vychází z cenových signálů, které vysílají různé trhy se zemním plynem ([49]). V této souvislosti je skladování dalším způsobem, jak optimalizovat náklady na dodávky zemního plynu a využít konkurenčních tržních cen.

(143) Francie rovněž konstatuje, že rozhodnutí o investicích do propojovacích vedení a terminálů LNG se opírají o strategie dodávek, které nejsou negativně ovlivněny skladováním zemního plynu.

(144) Francie se konečně domnívá, že předmětné opatření nijak neovlivňuje situaci provozovatelů skladovacích zařízení v jiných členských státech. Francouzské orgány připomínají, že stanovení velikosti francouzské plynárenské soustavy, založené zejména na zohlednění 100 % kapacit dostupných u propojovacích vedení, automaticky předpokládá zohlednění zdrojů dodávek nacházejících se za propojovacími vedeními, zejména infrastruktury pro skladování zemního plynu nacházející se v jiných členských státech EU. Francouzské orgány rovněž konstatují, že některé z těchto infrastruktur jsou rovněž regulovány.

(145) Prodej skladovací kapacity probíhá prostřednictvím aukcí a za tržní ceny. Předmětné opatření tedy neznevýhodňuje provozovatele skladovacích zařízení z jiných členských států. Předmětné opatření navíc může mít na tvorbu cen pouze minimální vliv. Francouzské zásobníky umožňují skladovat přibližně 130 TWh ([50]), což je v porovnání s množstvím obchodovaným na trzích málo. V roce 2018 se na TTF ([51]) zobchodovalo 28 220 TWh.

(146) Na všechny provozovatele skladovacích zařízení v různých členských státech se tedy vztahují tržní podmínky, na které mají francouzské zásobníky jen malý vliv, takže se nelze domnívat, že by se jejich ziskovost mohla v důsledku daného opatření snížit.

(147) Francie rovněž konstatuje, že míra naplnění německých a belgických zásobníků dosahuje vysoké úrovně, která se mezi roky 2018 a 2019 zvýšila ([52]). Tato vysoká úroveň ukazuje, že regulace francouzských zásobníků nebrání provozovatelům v jiných členských státech prodat za příznivých tržních podmínek veškerou svou skladovací kapacitu.

5. **PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN**

(148) Komise obdržela připomínky od osmnácti zúčastněných stran, včetně tří příjemců opatření. Jejich připomínky jsou shrnuty ve 149. až 233. bodě odůvodnění.

([49]) Ceny GNL na různých evropských trzích.
([50]) Obchodováno během čtyř měsíců.
([51]) Virtuální tržiště Title Transfer Facility, které sdružuje většinu termínovaných kontraktů.
([52]) V případě Německa z 88 % na 99 % a v případě Belgie z 54 % na 97 %.

5.1. **Připomínky příjemců opatření**

5.1.1. *Géométhane*

(149) Géométhane zdůrazňuje pozitivní účinky zavedení tohoto opatření s ohledem na cíl energetické bezpečnosti. Na podporu svých argumentů předložila společnost Géométhane Komisi podrobnou zprávu ([53]).

5.1.1.1. Existence podpory

(150) Podle společnosti Géométhane předmětné opatření nepředstavuje státní podporu, a to z několika důvodů.

(151) Za prvé, Géométhane konstatuje, že nedochází k financování ze státních zdrojů, protože poplatek za skladování nelze kvalifikovat jako povinný příspěvek: převod prostředků probíhá pouze mezi soukromými subjekty (dodavateli zemního plynu a provozovateli skladovacích zařízení), státní kontrola nad finančními prostředky je omezená, předmětné opatření nesnižuje státní rozpočet a stanoví povinnost provozovatelů provádět údržbu základní infrastruktury pro skladování, na kterou se režim vztahuje.

(152) Předmětné opatření kromě toho nelze považovat za selektivní výhodu poskytnutou provozovatelům zásobníků působícím na francouzském území oproti provozovatelům zásobníků usazeným v zahraničí, neboť tito provozovatelé nejsou z hlediska cíle sledovaného předmětným opatřením v právní a faktické situaci srovnatelné s provozovateli skladovacích zařízení usazenými na francouzském území. Ve srovnatelné právní a faktické situaci navíc nejsou ani provozovatelé jiných nástrojů flexibility.

(153) Společnost Géométhane nakonec vysvětluje, že předmětné opatření nemá žádný vliv na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy.

5.1.1.2. Slučitelnost podpory

(154) Pokud by dotčené opatření mělo být kvalifikováno jako státní podpora, mělo by být podle společnosti Géométhane považováno za slučitelné s pravidly státní podpory. Předmětné opatření totiž přispívá k dosažení cíle společného zájmu, kterým je energetická bezpečnost. Kromě toho je s ohledem na analýzu alternativních opatření k dosažení tohoto cíle nezbytné a vhodné.

(155) Zavedení předmětného opatření má motivační účinek, neboť v případě jeho neexistence by nízký podíl nasmlouvání skladovací kapacity a snížení příjmů ze subskripčních kampaní v důsledku poklesu cenového rozpětí vedly provozovatele skladovacích zařízení k zakonzervování nebo dokonce k definitivnímu uzavření základní infrastruktury, která je nezbytná pro zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu ve Francii.

(156) Výpočet oprávněného příjmu na základě metody ocenění RBA založené na běžných hospodářských nákladech je odůvodněný a přiměřený, protože:

— RBA byla při zavedení regulačního mechanismu podrobena nezávislému ekonomickému ocenění, a to prostřednictvím externího auditu, který provedla poradenská společnost […],

— komise CRE nepřevzala počáteční RBA, kterou navrhovali provozovatelé,

— metodika běžných hospodářských nákladů vychází z hrubé účetní hodnoty aktiv pro ocenění RBA,

— metodika umožňuje zohlednit reprodukční náklady na aktiva po zohlednění odpisů,

— metodika se používá pro všechny regulované sazby za infrastrukturu ve Francii,

— metodiku používají téměř všechny evropské regulační orgány.

([53]) *Technicko-ekonomická zpráva vypracovaná v návaznosti na zahájení šetření Evropské komise o podmínkách regulace skladování zemního plynu ve Francii*, […] 12. června 2020.

(157) Eventuální ocenění RBA na základě tržní hodnoty představované cenovým rozpětím by nebylo relevantní, protože by nepokrývalo náklady provozovatelů, což je v rozporu se zásadou pokrytí nákladů stanovenou ve směrnici 2009/73/ES. Zohlednění tržní hodnoty by tak ohrozilo regulační mechanismus, jehož cílem je zajistit udržování provozu skladovací infrastruktury nezbytné pro řádné fungování přepravní soustavy. Kromě toho existuje riziko nadměrného výnosu v případě zvýšení cenového rozpětí. Hodnota RBA, kterou získala komise CRE, odpovídá tržní hodnotě infrastruktury v dlouhodobém a střednědobém horizontu.

(158) Nebylo by relevantní posuzovat, zda příjmy dosahované před vstupem regulačního mechanismu v platnost nepostačovaly k pokrytí jejich počátečních investičních nákladů, neboť zohlednění těchto příjmů v tomto posouzení by bylo v rozporu s praxí evropských regulačních orgánů, bylo by složité a nespolehlivé.

(159) A konečně jsou přijímána opatření k omezení vyhlídek provozovatelů na zisk (tj. vážené průměrné náklady kapitálu, omezení nákladů provozovatelů účinných skladovacích infrastruktur a zavedení pobídek).

(160) Podpůrně společnost Géométhane rovněž uvádí, že hodnota RBA, kterou komise CRE používá, odpovídá hodnotě nedávné transakce. V roce 2016 prodaly společnosti Total, Ineos a Géostock 98 % akcií společnosti Géosud, která sama vlastní 50 % společnosti Géométhane, společnosti CNP Assurances za […]. Lze tedy vypočítat celkovou hodnotu společnosti Géométhane, jak ji odhadl kupující v okamžiku prodeje, tj. […] ([54]) (k níž je třeba připočíst […] disponibilních peněžních prostředků, tj. celkem přibližně […]). Podle společnosti Géométhane je tato tržní hodnota v souladu […] s hodnotou RBA, kterou komise CRE v roce 2018 uváděla, tj. 188,9 milionu EUR, plus nedokončený majetek […].

(161) Předmětné opatření zabraňuje negativním účinkům na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy. Totiž:

— nedochází k narušení hospodářské soutěže mezi francouzskými a zahraničními dodavateli zemního plynu. Způsob dražby skladovacích kapacit zaručuje rovné zacházení s francouzskými a zahraničními dodavateli zemního plynu. Rovné zacházení se zahraničními a francouzskými dodavateli navíc zajišťuje i způsob financování kompenzace za skladování stanovený regulačním mechanismem. Zahraniční dodavatelé nemají výhodu nižších cen ve srovnání s francouzskými dodavateli,

— nedochází k narušení hospodářské soutěže vůči provozovatelům zásobníků v sousedních zemích. Od vstupu regulačního mechanismu v platnost se míra naplnění zásobníků v celé EU zvyšuje a dosahuje mimořádně vysokých hodnot,

— nedochází k narušení hospodářské soutěže mezi provozovateli skladovacích zařízení a terminály LNG nebo propojovacími vedeními, protože terminály LNG a propojovací vedení nejsou vzájemně nahraditelné. V rozhodovací praxi Komise v oblasti spojování podniků byl trh se skladováním zemního plynu definován jako samostatný trh. Jde spíše o otázku komplementarity mezi zásobníky zemního plynu, terminály LNG a propojovacími vedeními.

5.1.2. *Storengy*

(162) Storengy zdůrazňuje pozitivní účinky zavedení předmětného opatření s ohledem na cíl energetické bezpečnosti. Na podporu svých argumentů předložila společnost Storengy Komisi podrobnou zprávu ([55]).

5.1.2.1. Existence podpory

(163) Podle společnosti Storengy předmětné opatření nepředstavuje státní podporu, a to z několika důvodů.

([54]) Tj. pořizovací cena (130,6)/(98 % × 50 %).

([55]) *Technicko-ekonomická zpráva vypracovaná v návaznosti na zahájení šetření Evropské komise o podmínkách regulace skladování zemního plynu ve Francii*, […] 12. června 2020.

(164) Za prvé, Storengy konstatuje, že nedochází k financování ze státních zdrojů, protože poplatek za skladování nelze kvalifikovat jako povinný příspěvek: převod prostředků probíhá pouze mezi soukromými subjekty (dodavateli zemního plynu a provozovateli skladovacích zařízení), státní kontrola nad finančními prostředky je omezená, předmětné opatření nesnižuje státní rozpočet a stanoví povinnost provozovatelů provádět údržbu základní infrastruktury pro skladování, na kterou se režim vztahuje.

(165) Předmětné opatření kromě toho nelze považovat za selektivní výhodu poskytnutou provozovatelům zásobníků působícím na francouzském území oproti provozovatelům zásobníků usazeným v zahraničí, neboť tito provozovatelé nejsou z hlediska cíle sledovaného předmětným opatřením v právní a faktické situaci srovnatelné s provozovateli skladovacích zařízení usazenými na francouzském území. Ve srovnatelné právní a faktické situaci navíc nejsou ani provozovatelé jiných nástrojů flexibility.

(166) Společnost Storengy nakonec vysvětluje, že předmětné opatření nemá žádný vliv na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy.

5.1.2.2. Slučitelnost podpory

(167) Pokud by dotčené opatření mělo být kvalifikováno jako státní podpora, mělo by být podle společnosti Storengy považováno za slučitelné s pravidly státní podpory. Předmětné opatření totiž přispívá k dosažení cíle společného zájmu, kterým je energetická bezpečnost. Kromě toho je s ohledem na analýzu alternativních opatření k dosažení tohoto cíle nezbytné a vhodné.

(168) Zavedení předmětného opatření má motivační účinek, neboť v případě jeho neexistence by nízký podíl nasmlouvání skladovací kapacity a snížení příjmů ze subskričních kampaní v důsledku poklesu cenového rozpětí vedly provozovatele skladovacích zařízení k zakonzervování nebo dokonce k definitivnímu uzavření základní infrastruktury, která je nezbytná pro zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu ve Francii.

(169) Výpočet oprávněného příjmu na základě metody ocenění RBA založené na běžných hospodářských nákladech je odůvodněný a přiměřený, protože:

— RBA byla při zavedení regulačního mechanismu podrobena nezávislému ekonomickému ocenění, a to prostřednictvím externího auditu, který provedla poradenská společnost […],

— komise CRE nepřevzala počáteční RBA, kterou navrhovali provozovatelé,

— metodika běžných hospodářských nákladů vychází z hrubé účetní hodnoty aktiv pro ocenění RBA,

— metodika umožňuje zohlednit reprodukční náklady na aktiva po zohlednění odpisů,

— metodika se používá pro všechny regulované sazby za infrastrukturu ve Francii,

— metodiku používají téměř všechny evropské regulační orgány.

(170) Eventuální ocenění RBA na základě tržní hodnoty představované cenovým rozpětím by nebylo relevantní, protože by nepokrývalo náklady provozovatelů, což je v rozporu se zásadou pokrytí nákladů stanovenou ve směrnici 2009/73/ES. Zohlednění tržní hodnoty by tak ohrozilo regulační mechanismus, jehož cílem je zajistit udržování provozu skladovací infrastruktury nezbytné pro řádné fungování přepravní soustavy. Kromě toho existuje riziko nadměrného výnosu v případě zvýšení cenového rozpětí. Hodnota RBA, kterou získala komise CRE, odpovídá tržní hodnotě infrastruktury v dlouhodobém a střednědobém horizontu.

(171) Nebylo by relevantní posuzovat, zda příjmy dosahované před vstupem regulačního mechanismu v platnost nepostačovaly k pokrytí jejich počátečních investičních nákladů, neboť zohlednění těchto příjmů v tomto posouzení by bylo v rozporu s praxí evropských regulačních orgánů, bylo by složité a nespolehlivé.

(172) A konečně jsou přijímána opatření k omezení vyhlídek provozovatelů na zisk (tj. vážené průměrné náklady kapitálu, omezení nákladů provozovatelů účinných skladovacích infrastruktur a zavedení pobídek).

(173) Předmětné opatření zabraňuje negativním účinkům na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy. Totiž:

— nedochází k narušení hospodářské soutěže mezi francouzskými a zahraničními dodavateli zemního plynu. Způsob dražby skladovacích kapacit zaručuje rovné zacházení s francouzskými a zahraničními dodavateli zemního plynu. Rovné zacházení se zahraničními a francouzskými dodavateli navíc zajišťuje i způsob financování kompenzace za skladování stanovený regulačním mechanismem. Zahraniční dodavatelé nemají výhodu nižších cen ve srovnání s francouzskými dodavateli,

— nedochází k narušení hospodářské soutěže vůči provozovatelům zásobníků v sousedních zemích. Od vstupu regulačního mechanismu v platnost se míra naplnění zásobníků v celé EU zvyšuje a dosahuje mimořádně vysokých hodnot;

— nedochází k narušení hospodářské soutěže mezi provozovateli skladovacích zařízení a terminály LNG nebo propojovacími vedeními, protože terminály LNG a propojovací vedení nejsou vzájemně nahraditelné. V rozhodovací praxi Komise v oblasti spojování podniků byl trh se skladováním zemního plynu definován jako samostatný trh. Jde spíše o otázku komplementarity mezi zásobníky zemního plynu, terminály LNG a propojovacími vedeními.

5.1.3. *Teréga*

(174) Společnost Teréga zdůrazňuje, že hlavním cílem reformy skladování je zajistit bezpečnost dodávek zemního plynu ve Francii, která byla před vstupem regulačního mechanismu v platnost ohrožena.

5.1.3.1. Existence podpory

(175) Společnost Teréga se domnívá, že opatření nelze považovat za státní podporu. Teréga uvádí, že regulační systémy založené na zásadě pokrytí nákladů efektivního provozovatele a běžné návratnosti investovaného kapitálu jsou v Unii běžné, aniž jsou považovány za státní podporu.

(176) Společnost Teréga se především domnívá, že předmětné opatření je jednoduchým nástrojem regulace sazeb, který není financován ze státních prostředků. Nemá žádný dopad na státní rozpočet a nevytváří dodatečné náklady, které by musely být přeneseny na konečné zákazníky. Francouzský stát navíc nevykonává veřejnou kontrolu ani nad prostředky, které provozovatelé přenosových soustav získají, ani nad samotnými provozovateli přenosových soustav, kteří jsou soukromoprávními společnostmi, jež ovládají převážně soukromí akcionáři.

(177) Teréga se dále domnívá, že předmětné opatření neposkytuje dotčeným provozovatelům žádnou selektivní výhodu. Regulační mechanismus je založen na aukcích, které zahrnují také pobídky ke zvyšování účinnosti a nástroj pro následnou regularizaci všech nákladů a výnosů. Symetrická povaha regulačního mechanismu navíc znamená, že provozovatelé skladovacích zařízení nemusí nutně obdržet kompenzaci, ale naopak mohou být vyzváni k vrácení přeplatku.

(178) Pokud jde o kritérium selektivity, společnost Teréga se navíc domnívá, že situace zahraničních provozovatelů není při posuzování tohoto kritéria relevantním faktorem. Provozovatelé skladovacích zařízení se nacházejí ve faktické a právní situaci, která se v mnoha ohledech liší od situace provozovatelů terminálů LNG a propojovacích vedení, zejména pokud jde o cíl zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu ve Francii.

(179) Teréga nakonec vysvětluje, že předmětné opatření žádným způsobem neovlivňuje hospodářskou soutěž ani obchod mezi členskými státy. Skladovací kapacita se draží na základě tržního mechanismu, což nediskriminuje provozovatele z jiných členských států. Komise kromě toho ve své rozhodovací praxi v oblasti kontroly spojování podniků a protisoutěžních jednání vždy vymezovala relevantní trh pro skladování zemního plynu nanejvýš na vnitrostátní úrovni, aniž kdy dospěla k závěru, že existuje širší trh, a to jak z hlediska dotčených služeb, tak z hlediska zeměpisného. Skutečnost, že plynárenská infrastruktura je z velké části regulována, je v každém případě neslučitelná se zjištěním narušení hospodářské soutěže na trzích se zemním plynem.

5.1.3.2. Slučitelnost podpory s vnitřním trhem:

(180) Za předpokladu, že regulační mechanismus představuje státní podporu *quod non*, společnost Teréga tvrdí, že regulační mechanismus splňuje všechny podmínky slučitelnosti s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.

(181) Společnost Teréga se domnívá, že předmětné opatření sleduje cíl společného zájmu, kterým je zajištění bezpečnosti zemního plynu ve Francii. Zvyšováním objemu zemního plynu dostupného v zásobnících se regulační mechanismus snaží dosáhnout přesné a kvantifikovatelné úrovně bezpečnosti dodávek. Předmětné opatření navíc odpovídá nezbytnému státnímu zásahu, který vychází z přiměřené analýzy a reaguje na dobře identifikovaná selhání trhu, jako je neschopnost koncových zákazníků uvést hodnotu, kterou přisuzují bezpečnosti dodávek (např. pojistnou hodnotu nebo systémovou hodnotu). Společnost Teréga dále trvá na tom, že předmětné opatření je vhodným nástrojem k posílení bezpečnosti dodávek na francouzském území, a to nejen ve vztahu k ostatním dostupným opatřením flexibility, ale také ve vztahu k jiným typům regulace skladování.

(182) Teréga zpochybňuje odůvodnění Komise v rozhodnutí o zahájení řízení týkající se přiměřenosti předmětného opatření. Regulační mechanismus omezuje výši údajné podpory na nezbytné minimum. Regulační mechanismus je totiž založen na zásadě pokrytí nákladů „efektivního provozovatele“, na stanovení horní hranice příjmů provozovatelů skladovacích zařízení a na integrovaných mechanismech, které mají provozovatele motivovat k efektivitě provozních nákladů. Komise CRE navíc provedla nezávislé posouzení nákladů. Tímto způsobem komise CRE zajistila, aby byly hrazeny pouze přijatelné náklady. Kromě toho se při oceňování regulovaných aktiv komise CRE opírala také o soubor objektivních, současných a důvěryhodných ekonomických studií vypracovaných nezávislými odborníky. Metoda oceňování aktiv, kterou komise CRE používá, je v tomto ohledu konzistentní a odpovídá praxi ostatních evropských regulačních orgánů. Na rozdíl od toho, co navrhuje Komise, se Teréga domnívá, že zohlednění příjmů z doby před zahájením regulace do hodnoty regulované báze aktiv by bylo vzhledem k nedostatku dostupných údajů nutně neúplné a v každém případě by bylo pravděpodobně v rozporu s obecnými právními zásadami. Práce komise CRE se navíc týká jak provozních nákladů, tak ocenění aktiv provozovatelů skladovacích zařízení, která byla automaticky zveřejňována při projednávání sazeb, což zaručuje transparentnost opatření.

(183) Společnost Teréga se konečně domnívá, že předmětné opatření nenarušuje hospodářskou soutěž mezi dodavateli zemního plynu ve Francii a v zahraničí. Předmětné opatření je nediskriminační. Všichni maloobchodní dodavatelé mohou nakupovat kapacity ve francouzských zásobnících prostřednictvím aukcí. Kromě toho všichni maloobchodní dodavatelé, kteří dodávají plyn francouzským zákazníkům, platí sazby ATRT, čímž podporují mechanismus kompenzací. Opatření má dokonce pozitivní dopad na maloobchodní trhy se zemním plynem, neboť omezuje kritická období a rizika přetížení soustav. Za druhé, opatření nenarušuje hospodářskou soutěž vůči provozovatelům LNG a provozovatelům propojovacích vedení. Tyto subjekty, které rovněž do značné míry podléhají mechanismům regulace příjmů, si s provozovateli skladovacích zařízení nekonkurují, ale spíše se vzájemně doplňují s ohledem na cíl zajištění bezpečnosti dodávek. Předmětné opatření nezvýhodňuje jeden zdroj dodávek zemního plynu oproti druhému a nezakazuje používání těchto doplňkových nástrojů, tj. propojovacích vedení a terminálů LNG, ani od něho neodrazuje. Důkazem tohoto trendu je například míra nasmlouvání kapacity evropských terminálů LNG v posledních několika letech. Předmětné opatření konečně nenarušuje hospodářskou soutěž ve vztahu k zahraničním provozovatelům zásobníků. Ty nelze diskriminovat prostřednictvím aukcí, které jsou založeny na tržním mechanismu, a zavedení předmětného opatření v praxi nezpomalilo míru nasmlouvání zásobníků v Evropě.

5.2. **Připomínky ostatních zúčastněných stran**

5.2.1. *Nezávislé sdružení dodavatelů a výrobců elektřiny a plynu (AFIEG)* ([56])

(184) Sdružení AFIEG se vyjadřuje k metodě oceňování zásobníků a k rozsahu zásobníků potřebných z hlediska objemu a toku pro zajištění bezpečnosti dodávek.

(185) Sdružení AFIEG zdůrazňuje, že narušení hospodářské soutěže, které panovalo před reformou v důsledku netransparentnosti předchozího systému, bylo odstraněno.

([56]) AFIEG sdružuje francouzské společnosti a dceřiné společnosti evropských provozovatelů elektroenergetiky a plynárenství: Alpiq Energie France, BKW France, Endesa, Fortum France, Gazprom Energy, Total Direct Energie, Gazel Energie, Vattenfall. Přidruženými členy jsou společnosti Enovos a Primeo Energie.

(186) Pokud jde o metodu ocenění regulované báze aktiv, sdružení AFIEG nemá k dispozici přesné údaje, které by potvrdily ocenění, které zvolila komise CRE, ale domnívá se, že přednost před účetní tržní hodnotou by měla mít ekonomická tržní hodnota. Tato volba by odrážela stav zásobníků v čase T spíše než historický pohled. Kromě toho se sdružení AFIEG domnívá, že zásadní složkou ocenění zásobníků je zřejmě ocenění pracovního polštáře, a proto by uvítala, kdyby byl zohledněn finanční dopad volby pravidel pro odepisování pracovního polštáře na celkovou hodnotu RBA. Sdružení AFIEG konečně zdůrazňuje, že provozovatelé skladovacích zařízení nejsou svou činností vystaveni větším rizikům než provozovatelé přenosových soustav. Proto by míra návratnosti RBA zvolená pro provozovatele skladovacích zařízení neměla být vyšší než pro provozovatele přenosových soustav.

(187) Sdružení AFIEG se domnívá, že francouzské orgány by měly snížit rozsah zásobníků, který je z hlediska objemu a průtoku nezbytný k zajištění bezpečnosti dodávek, aby se maximalizoval poměr nákladů a přínosů skladování pro spotřebitele. Francouzské orgány totiž stanovily minimální zásoby zemního plynu nezbytné pro zajištění bezpečnosti dodávek s kapacitou čerpání 1 990 GWh/denen a objemem 64 TWh ([57]), zatímco seznam stanovený vyhláškou týkající se víceletého energetického plánu na období 2023–2028 počítá s kapacitou čerpání 2 376 GWh/den a objemem 138,5 TWh. Sdružení AFIEG se domnívá, že rozsah stanovený vyhláškou týkající se víceletého energetického plánu je vzhledem k potřebám skladování pro zajištění bezpečnosti dodávek ve Francii předimenzovaný. Rozsah by proto měl být snížen, aby nevznikaly dodatečné náklady pro koncové spotřebitele a nevýhody pro ostatní flexibilní kapacity zemního plynu. Sdružení AFIEG krom toho upozorňuje, že úroveň krytí rizika selhání ve výši 2 %, kterou používají francouzské orgány veřejné správy, je předimenzovaná ve srovnání s úrovní stanovenou v sousedních zemích, která činí 5 %.

5.2.2. *Francouzské plynárenské sdružení (AFG)* ([58])

(188) Sdružení AFG se domnívá, že regulační systém pro skladování zemního plynu, který francouzské orgány zavedly od 1. ledna 2018, je správný.

(189) Podle sdružení AFG se předmětné opatření opírá o zásadu regulace prostřednictvím nákladů a vedlo k účinnému a přiměřenému ocenění aktiv. Sdružení AFG uvádí, že tuto zásadu regulace prostřednictvím nákladů uplatňuje většina regulačních orgánů a vztahuje se na činnosti spojené s přepravou a distribucí zemního plynu, jakož i na terminály LNG ve Francii.

(190) Podle sdružení AFG by metoda využívající tržní ceny namísto nákladů „efektivních provozovatelů“ mohla vést k vymezení kolísavého regulovaného rámce, potenciálně vzdáleného od ekonomického optima: v případě nepříznivých cenových rozpětí metoda nezaručuje pokrytí nákladů provozovatelů, což je potenciálně může dostat do kritické situace. Naopak v případě velmi příznivého tržního cenového rozpětí by příjmy provozovatelů byly příliš vysoké a zdaleka by nedosahovaly optimální hodnoty pro zákazníky skladovacích zařízení.

(191) Podle sdružení AFG nevedla regulace francouzských skladovacích zařízení k žádnému narušení hospodářské soutěže, pokud jde o ostatní infrastruktury zemního plynu ve Francii, terminály LNG ve Francii a v EU nebo provozovatele skladovacích zařízení v EU. Pokud jde o terminály LNG, sdružení AFG konstatuje, že objem LNG dovezeného do Francie se za dva roky zdvojnásobil z 9,6 Gm^3 v roce 2017 na 21,5 Gm^3 v roce 2019. Sdružení AFG rovněž uvádí, že v Německu se v současné době zvažují projekty rozvoje terminálů LNG. Pokud jde o provozovatele skladovacích zařízení v Evropě, sdružení AFG zdůrazňuje, že míra naplnění zásobníků v Německu, Nizozemsku a Belgii se mezi roky 2018 a 2019 zvýšila a 1. listopadu 2019 dosáhla v západní Evropě nejméně 95 %.

5.2.3. *Národní sdružení maloobchodních poskytovatelů dodávek energie(ANODE)* ([59])

(192) Podle sdružení ANODE umožňuje regulace francouzských skladovacích zařízení sladit přání dodavatelů na zavedení tržních pravidel pro obchodování s kapacitami zásobníků a regulovaného mechanismu, který by zaručoval bezpečnost dodávek.

([57]) Nařízení ze dne 13. března 2018 o minimálních zásobách zemního plynu pro zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu v období od 1. listopadu 2018 do 31. března 2019.

([58]) Sdružení AFG je profesní sdružení francouzského plynárenského průmyslu. Řádnými členy jsou EDF, ENGIE, France Gas Liquides, Gazprom, GRDF, GRTgaz, Teréga, Total. Kromě řádných členů existují také přidružení členové, partnerští členové a členové z řad fyzických osob.

([59]) Sdružení ANODE zastupuje alternativní dodavatele energie ve Francii. Členy sdružení jsou EkWateur, Enercoop, Energie d'ici, Eni Gas & Power France, Greenyellow, Gaz Européen, Planète OUI, Plüm Energie, SAVE, Total Direct Energie, Vattenfall a Wekiwi.

(193) Sdružení ANODE se dále domnívá, že je nezbytné, aby byl pravidelně přezkoumáván cíl nasmlouvání a naplnění zásobníků, jakož i rozsah aktiv započítaných za účelem bezpečnosti dodávek v mechanismu kompenzací, aby se zajistilo, že odpovídají skutečným potřebám. Tento bod je podle sdružení ANODE o to důležitější, že Francie předpokládá pokles spotřeby zemního plynu o 2 %, mimo výrobu elektřiny, […].

(194) Pokud jde o proporcionalitu, sdružení ANODE se domnívá, že by komise CRE měla zohlednit zkušenosti získané v oblasti nákladů a provozu zásobníků a snížení rizika, které nesou provozovatelé skladovacích zařízení. Domnívá se, že míra návratnosti RBA provozovatelů skladovacích zařízení by měla být sladěna s mírou návratnosti provozovatelů přenosových soustav.

5.2.4. *Komise pro regulaci elektřiny a plynu (CREG)* ([60])

(195) Komise CREG se domnívá, že není prokázáno, že by k zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu ve Francii byla vždy zapotřebí veškerá kapacita zásobníků. Část tohoto zemního plynu, která může být značná, využívají nájemci k dosažení zisků ze spekulací s rozdíly v cenách zemního plynu mezi letním a zimním obdobím. Mechanismus kompenzací proto může být pro nájemce také bezplatným způsobem, jak realizovat kapitálové zisky ze zemního plynu. To dává nájemcům působícím ve Francii konkurenční výhodu, kterou nájemci v sousedních zemích nemají.

(196) Belgie má pouze jeden zásobník zemního plynu, a to v Loenhoutu, který provozuje společnost Fluxys Belgium ([61]). Komise CREG se domnívá, že tento zásobník konkuruje jiným zásobníkům v severozápadní části EU.

(197) Ačkoli rozpětí mezi zimními a letními cenami zemního plynu zůstalo v letech 2017 a 2018 nízké, nedostupnost největšího zásobníku ve Spojeném království vedla ke zvýšení rezervace skladovací kapacity na trhu v severozápadní části EU. To vysvětluje naplněnost zásobníku v Loenhoutu 87 % v sezóně 2016–2017 a 84 % v sezóně 2017–2018.

(198) Naplněnost v sezóně 2018–2019 však byla nízká a činila 54 %, zatímco naplněnost v EU-28 zůstala poměrně stabilní. V této souvislosti komise CREG konstatuje, že naplněnost zásobníků ve Francii vzrostla ze 75 % v sezóně 2017–2018 na 94 % v sezóně 2018–2019. Úlohu Loenhoutu jako zdroje flexibility převzaly francouzské zásobníky, které díky novému regulačnímu rámci podpory mohly využívat velmi nízkých sazeb. Komise CREG se domnívá, že dopad zavedení francouzského mechanismu kompenzací na Loenhout byl proto velmi významný: v Loenhoutu zůstali aktivní pouze účastníci trhu s dlouhodobými smlouvami. Komise CREG se domnívá, že francouzský mechanismus kompenzací nutí sousední provozovatele skladovacích zařízení prodávat své skladovací kapacity za mezní náklady nebo pod nimi.

(199) Kromě toho komise CREG upozorňuje, že naplněnost pro sezónu 2019–2020 je výjimečná, a to jak v případě Belgie (97 %), tak v případě EU-28 (97 %). Tato naplněnost je vysvětlena velmi nízkými cenami zemního plynu v létě 2019 a velkým cenovým rozpětím.

(200) Komise CREG dospěla k závěru, že nelze vyloučit, že mechanismus kompenzací, který se uplatňuje ve Francii, vede k narušení hospodářské soutěže mezi provozovateli skladovacích zařízení na francouzském území a v sousedních členských státech, mezi účastníky trhu působícími na francouzském trhu a v sousedních členských státech a mezi provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu na jedné straně a provozovateli LNG a propojovacích zařízení na straně druhé.

([60]) Komise CREG je belgický regulační orgán pro elektřinu a plyn.

([61]) Zásobník má kapacitu 780 milionů metrů krychlových (což odpovídá 9 TWh).

5.2.5. *[…]* ([62])

(201) […] se domnívá, že vytvoření zásob zemního plynu je nezbytné pro zajištění krátkodobé bezpečnosti dodávek a zásady nařízení provedeného v roce 2018 se jeví jako relevantní. Vzhledem k tomu, že objem skladování potřebný pro zajištění bezpečnosti dodávek je větší než „ekonomický" objem, který by trh spontánně zhodnotil, je nutné příjmy provozovatelů skladovacích zařízení doplnit.

(202) Regulovaný rozsah by však měl být omezen na skladovací kapacity, které jsou nezbytně nutné pro zajištění bezpečnosti dodávek. To je důležité proto, aby koneční spotřebitelé nenesli nadměrné náklady. Nadměrně velký rozsah by také mohl znevýhodnit zásobníky umístěné v jiném členském státě a mít dopad na terminály LNG a propojovací vedení.

(203) […] uznává složitost určení přesného objemu skladování potřebného pro zajištění bezpečnosti dodávek. Nicméně […] se domnívá, že pro zajištění bezpečnosti dodávek by mohlo být nezbytné zahrnout do rozsahu nezbytných zásobníků všechny podzemní zásobníky. S ohledem na nedávný vývoj se […] domnívá, že scénáře, které Francie zvolila, by mohly vést k většímu využívání zejména zdrojů LNG, což by snížilo objem potřebný pro zajištění bezpečnosti dodávek.

(204) […] rovněž zpochybňuje rozhodnutí omezit regulovaný rozsah pouze na podzemní zásobníky, zejména proto, že francouzské předpisy uznávají existenci zásob v terminálech LNG a domnívají se, že tyto zásoby mohou přispět k zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu.

(205) Ve střednědobém a dlouhodobém horizontu […] očekává, že Francie bude muset zvládnout vyřazení části své plynárenské infrastruktury z provozu. I kdyby tedy zvýšení dovozní kapacity vedlo ke snížení objemu, který je třeba skladovat pro zajištění bezpečnosti dodávek, mohla by se tato alternativa nakonec ukázat jako velmi nákladná. Pro zajištění bezpečnosti dodávek se proto jeví jako vhodnější využití stávajících zásobníků než budování nových dovozních kapacit.

5.2.6. *Evropská federace obchodníků s energií (EFET)* ([63])

(206) Evropská federace obchodníků s energií podporuje reformu, kterou francouzské orgány provedly v roce 2018 a která vytvořila atraktivní a konkurenceschopný trh pro skladování zemního plynu ve Francii.

(207) Pokud jde o slučitelnost podpory, Evropská federace obchodníků s energií nezpochybňuje metodiku výpočtu hodnoty báze ani míru návratnosti kapitálu, jak ji definovala komise CRE. Hodnota regulovaných aktiv by měla odpovídat regulované bázi aktiv a regulované míře návratnosti.

(208) Evropská federace obchodníků s energií se nedomnívá, že by zavedení reformy mohlo vést k narušení hospodářské soutěže: ani mezi francouzskými provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu a provozovateli z jiných členských států, jak dokládá neustálý nárůst účasti provozovatelů ve Francii a v zahraničí od roku 2018, ani mezi provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu a provozovateli terminálů LNG, neboť tržní hodnota terminálů LNG od roku 2018 roste.

5.2.7. *Elengy* ([64])

(209) Zavedení reformy uměle nesnížilo pobídky k využívání terminálů LNG. Za prvé, od zavedení opatření se zvýšil provoz terminálů společnosti Elengy, který v letech 2019 a 2020 dosáhl rekordní úrovně.

(210) Za druhé, atraktivitu terminálů LNG ovlivňuje mnoho faktorů: rozdíl mezi trhy EU a Asie, sazby, existence dlouhodobých smluv, hloubka a likvidita navazujícího trhu, flexibilita terminálu a také obchodní pravidla. Opatření týkající se skladování nemá přímý dopad na tyto faktory atraktivity, ale má nepřímé a pozitivní důsledky. Reforma skutečně přispěla k maximalizaci skladovací kapacity EU tím, že zvýšila hloubku trhu se zemním plynem v EU, což umožnilo skladování zemního plynu a snížilo náklady spotřebitelů v době vysoké poptávky po zemním plynu, a tím, že zvýšila likviditu na francouzském trhu.

([62]) […].
([63]) EFET sdružuje více než 100 společností obchodujících s energií, které působí ve více než 28 evropských zemích.
([64]) Provozovatel terminálů LNG.

5.2.8. *Enovos* ([65])

(211) Společnost Enovos se domnívá, že pokud je v systému dostatečný počet různých subjektů, je trh nejvhodnějším místem pro určení hodnoty aktiva. Stávající aukční mechanismus vede ke spravedlivému hodnocení trhu. Pokud systém aukcí povede k nižšímu nebo vyššímu výnosu pro některé subjekty, budou v aukcích v následujících letech provedeny úpravy.

5.2.9. *Fluxys* ([66])

(212) Společnost Fluxys konstatuje, že skladování zemního plynu v EU se v posledních letech potýká se značnými problémy, neboť je stále obtížnější pokrýt provozní náklady provozovatelů skladovacích zařízení zemního plynu. Aby bylo možné reagovat na rychlý vývoj trhu, je proto třeba zavést vhodný ekonomický model, který bude odrážet hodnotu skladování zemního plynu pro systém a jeho příspěvek k bezpečnosti dodávek. Jednostranné zavedení podpůrných mechanismů by mohlo vést k narušení hospodářské soutěže s ostatními členskými státy EU. Proto by se měl ve všech členských státech EU uplatňovat mechanismus kompenzací založený na přísných kritériích.

5.2.10. *Národní federace dolů a energetiky CGT (FNME-CGT)* ([67])

(213) Podle federace FNME-CGT umožnila reforma skladování zemního plynu ve Francii dosáhnout těchto dvou cílů: zaručit energetickou bezpečnost za správnou cenu pro spotřebitele a zajistit řádné fungování přepravní soustavy pro zajištění dodávek.

(214) Federace FNME-CGT se domnívá, že předmětné opatření nelze považovat za státní podporu. Podle federace FNME-CGT není kompenzace financována ze státních prostředků. Kromě toho předmětné opatření nepředstavuje závazně uloženou daň bez jakéhokoli protiplnění, jako je tomu u daně. Federace FNME-CGT navíc tvrdí, že přenesení sazby za použití přepravní soustavy na spotřebitele zemního plynu je povinností pouze v případě spotřebitelů, kteří se rozhodli využívat regulované sazby, a že ani zdroje plynoucí z poplatku za skladování, ani provozovatelé vybírající kompenzace nejsou pod kontrolou státu.

(215) Federace FNME-CGT se nedomnívá, že by předmětné opatření poskytovalo selektivní výhodu, vzhledem k tomu, že provozovatelé skladovacích zařízení jsou povinni udržovat tyto infrastruktury v provozu. Kromě toho nařízení stanoví, že provozovatel přebytek příjmů vrací provozovatelům soustav, a proto se jedná o ztrátu ekonomické příležitosti.

(216) Pokud by bylo předmětné opatření klasifikováno jako státní podpora, bylo by slučitelné s vnitřním trhem.

(217) Federace FNME-CGT se domnívá, že metoda oceňování regulovaných aktiv je přiměřená cíli zajištění bezpečnosti dodávek. Zavedení regulace příjmů provozovatelů na základě nákladů kontrolovaných a schvalovaných vnitrostátním regulačním orgánem zajistilo, že konečný spotřebitel platí předem transparentně stanovenou cenu.

(218) Kromě toho se metoda ocenění RBA uplatňuje na všechny regulované sazby za infrastrukturu ve Francii, s výjimkou distribuce elektřiny. Ocenění založené na cenovém rozpětí mezi létem a zimou by nemohlo napravit nedostatky trhu, který nebyl schopen v cenách zohlednit pojistnou hodnotu aktiv. Kromě toho byly návrhy provozovatelů na RBA podrobeny nezávislému auditu, který zadala komise CRE, což vedlo ke snížení zvolené počáteční RBA. Počáteční RBA dále zohledňuje odepsanou hodnotu aktiv. Některá aktiva, která byla plně odepsána, byla dokonce zahrnuta do RBA v nulové hodnotě, a proto se na ně nevztahovala žádná návratnost.

(219) Podle federace FNME-CGT svědčí o přiměřenosti opatření i další faktory: pravidelný přezkum regulačního rozsahu pomocí víceletého energetického plánu, pokrytí nákladů provozovatelů plynárenské infrastruktury pouze v rozsahu, v jakém tyto náklady odpovídají nákladům „efektivních provozovatelů“, symetrie kompenzací, která zabraňuje riziku nadměrné kompenzace, a skutečnost, že cílem regulace je maximalizovat nasmlouvání skladovací kapacity a příjmy z aukcí.

([65]) Obchodník v odvětví energetiky.
([66]) Provozovatel skladovacích zařízení plynu v Belgii.
([67]) Francouzská odborová federace přidružená ke Všeobecné konfederaci práce (CGT).

(220) Federace FNME-CGT se domnívá, že opatření nemá žádné negativní účinky na hospodářskou soutěž a obchod. Za prvé, kompenzace, kterou hradí každý dodavatel, je určena charakteristikami jeho spotřeby bez ohledu na to, zda se jeho zařízení nachází na francouzském území, nebo v sousední zemi, takže nedochází k narušení hospodářské soutěže mezi dodavateli. Za druhé, skladovací zařízení nekonkurují LNG a propojovacím vedením, které se spíše doplňují. Terminály LNG mají technické vlastnosti a provozní omezení specifická pro dodávky LNG. Zatímco zásobníky jsou určeny k pokrytí potřeb spotřeby ve špičce, terminály LNG a plynovodní propojovací vedení jsou prostředkem pro dovoz a diverzifikaci zdrojů dodávek zemního plynu. Vzájemná doplňkovost zásobníků a terminálů LNG umožnila skladovat dovážený LNG v EU za nízké náklady, což je výhodné pro uživatele zemního plynu. Za třetí, opatření nenarušuje hospodářskou soutěž vůči provozovatelům skladovacích zařízení v jiných členských státech, což dokazuje skutečnost, že míra nasmlouvání a využití zásobníků v EU se celkově zvýšila a je na vysoké úrovni.

(221) Na rozdíl od víceletého energetického plánu se federace FNME-CGT nedomnívá, že spotřeba zemního plynu bude v důsledku rozvoje nových způsobů využití zemního plynu klesat o 2 % ročně. Federace FNME-CGT zdůrazňuje kritéria týkající se bezpečnosti dodávek, na která se při navrhování velikosti infrastruktur často zapomíná, jako je například výpadek hlavního zdroje dodávek po dobu maximálně šesti měsíců za průměrných klimatických podmínek.

5.2.11. *GRTgaz* ([68])

(222) Podle společnosti GRTgaz byla soustava i skladovací zařízení navrženy jako celek a pro pokrytí zimní poptávky je nezbytné obojí. Společnost GRTgaz provedla na začátku roku 2018 simulace, podle kterých je při zohlednění klimatických scénářů odpovídajících nedávným zimám třeba skladovat 115 až 125 TWh. Společnost GRTgaz rovněž uvádí, že zásobníky naplněné na maximum, tj. 135 TWh, jsou pro chladnou zimu s mrazivou špičkou a bez využití LNG nedostatečné.

(223) Společnost GRTgazv v letech 2012 až 2018 pravidelně upozorňovala na problémy způsobené nedostatečným nasmlouváním a naplněním podzemních zásobníků a zejména na riziko pro bezpečnost a plynulost dodávek, které z toho vyplývá. Společnost GRTgaz se dále domnívá, že vytvoření jednotné zóny dne 1. listopadu 2018 posílilo úlohu zásobníků ve francouzské plynárenské soustavě.

5.2.12. *Hungarian Gas Storage* ([69])

(224) Skladování zemního plynu je zárukou a hodnotou pro samotný systém, jak dokazují studie vypracované pro sdružení Gas Infrastructure Europe. Tyto hodnoty se v tržní ceně neodrážejí ([70]). Proto je nutný regulační zásah ([71]), jaký byl zaveden ve Francii. Francouzský tržní systém zajišťuje rovné podmínky s ostatními zdroji flexibility. Nadměrné kompenzaci se předchází, protože případný rozdíl mezi regulovanými a tržními příjmy se vrací. Transparentnost kompenzace zajišťují postupy, které stanovila komise CRE. Díky zavedení předmětného opatření nedochází k narušení hospodářské soutěže na trhu pro skladování ani v energetickém hodnotovém řetězci. Toto opatření je příkladem pro ostatní země EU.

5.2.13. *Total Direct Énergie* ([72])

(225) Jak je stanoveno ve vyhlášce týkající se víceletého energetického plánu, rozsah aktiv nezbytných pro zajištění bezpečnosti dodávek byl stanoven na 138,5 TWh, zatímco v předchozím mechanismu skladování odpovídalo požadovanému objemu pouze 90 TWh.

(226) Společnost Total Direct Énergie zpochybňuje předpoklad, že propojovací vedení budou využívána v objemu 1 585 GWh/den, zatímco technické kapacity činí 1 810 GWh/den. Tento rozdíl se nezdá být odůvodněný. Měla by být aktualizována desetidenní lhůta dodání nákladu a měly by být zohledněny pevné smlouvy o dodávkách LNG (což by zkrátilo průměrnou dobu dodání). V neposlední řadě se při zohlednění vln chladného počasí trvajících pouze šest až devět dní snižuje přínos LNG.

([68]) Provozovatel přepravní soustavy zemního plynu.
([69]) Provozovatel zásobníku plynu.
([70]) Studie provedená pro Gas Infrastructure Europe (GIE): Gas Storage Market Failures, Pöyry, září 2017.
([71]) Studie provedená pro Gas Infrastructure Europe (GIE): Measures for a sustainable gas storage market, FTI-CL Energy, říjen 2018.
([72]) Podnik působící v odvětví energetiky.

(227) Příliš velký rozsah infrastruktury by měl automaticky za následek příliš velký výnos provozovatelů skladovacích zařízení. Počáteční RBA by měla zohlednit již provedené odpisy. Kromě toho se společnost Total Direct Energie domnívá, že výnos provozovatelů skladovacích zařízení je vzhledem k rizikům, která nesou, nadhodnocený. Jejich činnost není vystavena větším rizikům než činnost provozovatelů přenosových soustav. Neexistuje tedy žádný důvod pro vyšší míru návratnosti. Z tohoto důvodu by zvolená míra návratnosti RBA neměla být vyšší než míra návratnosti provozovatelů přenosových soustav, kterou komise CRE v současné době stanovila na 5,25 %.

(228) Společnost Total Direct Energie se rovněž domnívá, že rozsah opatření může narušit cenové signály na velkoobchodních trzích a nepodporovat subjekty k využívání jiných nástrojů flexibility (zejména propojovací vedení a LNG), přestože jsou stejně důležité. Společnost Total Direct Energie upozorňuje, že v nadcházejících letech vyprší platnost dlouhodobě nasmlouvaných kapacit propojovacích vedení, aniž je současné tržní signály podněcují k obnovení.

5.2.14. *Uniper Energy Storage* ([73])

(229) Dostupnost skladovací kapacity je nezbytná pro zajištění bezpečného a hospodárného provozu veškeré infrastruktury pro dovoz zemního plynu. Skutečnost, že trh by měl podporovat plné využití skladovací kapacity, se však neodráží v tržních podmínkách pro podzemní zásobníky zemního plynu ([74]). Provozovatelé skladovacích zařízení se již řadu let potýkají s výrazným poklesem tržních cen. Situaci zhoršuje rozdílná konkurenční situace v Evropě v závislosti na různých vnitrostátních regulačních opatřeních pro přístup ke skladování a tržní nebo regulované flexibilitě. Vnitrostátní regulační systémy pro skladování zemního plynu je proto nutné sjednotit ([75]).

5.2.15. *Profesní svaz soukromých plynárenských podniků (UPRIGAZ)* ([76])

(230) Svaz UPRIGAZ připomíná, že Francie již svůj mechanismus regulace skladování upravila v návaznosti na žalobu pro překročení pravomoci, kterou svaz podal ke Státní radě proti předchozímu mechanismu. Domnívá se, že aktualizovaný mechanismus je relevantní a umožňuje vznik skutečné tržní hodnoty skladovaných produktů ve Francii.

(231) Svaz UPRIGAZ zastává názor, že regulační režim pro skladování zemního plynu nelze považovat za překážku využívání francouzských terminálů LNG a terminálů v sousedních zemích. Výstupy z francouzských terminálů LNG činily v roce 2017 9,6 Gm^3. Výstupy zaznamenané v letech 2018 (11,1 Gm^3) a 2019 (21,5 Gm^3) nepochybně ukazují, že trh měl v tomto období o francouzské terminály LNG zájem. Tento poznatek se týká i terminálů LNG v sousedních zemích, kde došlo k masivnímu nárůstu výstupu v Belgii (z 1,1 Gm^3 v roce 2017 na 6,7 Gm^3 v roce 2019) a v Nizozemsku (z 0,8 Gm^3 v roce 2017 na 7,9 Gm^3 v roce 2019).

(232) Svaz UPRIGAZ se rovněž domnívá, že metodika použitá francouzskými orgány, a zejména předpoklad 100 % dostupnosti pevné vstupní kapacity v propojovacích bodech, není zdrojem omezení hospodářské soutěže.

(233) V neposlední řadě se svaz UPRIGAZ domnívá, že předmětné opatření neposkytuje francouzským provozovatelům zásobníků neoprávněnou výhodu oproti jejich zahraničním kolegům.

6. **POSOUZENÍ OPATŘENÍ**

6.1. **Státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy**

(234) Ustanovení čl. 107 odst. 1 Smlouvy vymezuje státní podpory jako podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, neboť ovlivňují obchod mezi členskými státy.

([73]) Provozovatel zásobníku plynu.

([74]) Studie provedená pro Gas Infrastructure Europe (GIE): Gas Storage Market Failures, Pöyry, září 2017 a Value of the gas storage infrastructure for the electricity system, Artelys, říjen 2019.

([75]) Studie provedená pro Gas Infrastructure Europe (GIE): Measures for a sustainable gas storage market, FTI-CL Energy, říjen 2018.

([76]) UPRIGAZ sdružuje společnosti, které působí v celém plynárenském řetězci nebo v jeho části: Dalkia France, Eni, ENGIE, Equinor, ENGIE Cofely, Naturgy, Total Energie Gaz, Teréga, Total Gaz Électricité Holdings France.

(235) Označení opatření za státní podporu tak předpokládá, že jsou kumulativně splněny tyto podmínky: a) opatření musí být přičitatelné státu a financováno ze státních prostředků; b) opatření poskytuje selektivní výhodu, která může zvýhodňovat určité podniky nebo výrobu určitého zboží; a c) opatření musí narušovat hospodářskou soutěž či představovat hrozbu v tomto směru a může ovlivnit obchod mezi členskými státy.

6.1.1. *Státní prostředky a přičitatelnost státu*

(236) Aby opatření mohla být považována za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, musí být za prvé poskytnuty přímo nebo nepřímo ze státních prostředků a za druhé musí být přičitatelné státu ([77]).

(237) Pokud jde za prvé o podmínku přičitatelnosti opatření, je třeba zkoumat, zda musí být na veřejné orgány nahlíženo tak, že se podílely na přijetí tohoto opatření ([78]).

(238) V této souvislosti je třeba za prvé uvést, že regulační mechanismus byl zřízen zákonem přijatým v roce 2017 ([79]), jehož působnost je stanovena vyhláškou ([80]) a jehož podmínky jsou stanoveny na základě jednání komise CRE, nezávislého správního orgánu, v rámci působnosti svěřené jí zákonem (viz 15. až 17. bod odůvodnění). Komise CRE zejména definuje podmínky pro dražby kapacit základní infrastruktury, stanovuje oprávněný příjem provozovatelů skladovacích zařízení a definuje metodu výpočtu poplatku za skladování v rámci sazeb ATRT. Regulační mechanismus je proto třeba považovat za přičitatelný státu.

(239) Za druhé, pokud jde o podmínku týkající se přímého nebo nepřímého financování ze státních prostředků, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že není nutné ve všech případech prokázat přímé financování ze strany státu, aby výhoda poskytnutá jednomu nebo více podnikům byla považována za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU ([81]).

(240) Soudní dvůr zejména rozhodl, že finanční prostředky pocházející z povinných příspěvků uložených právními předpisy státu, které jsou spravované a rozdělované v souladu s těmito právními předpisy, lze považovat za státní prostředky ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, i když jsou spravovány entitami, které jsou od veřejné moci oddělené ([82]). Skutečnost, zda se jedná o veřejnoprávní, nebo soukromoprávní subjekty, není sama o sobě rozhodující ([83]). Rozhodujícím aspektem je v tomto ohledu skutečnost, že takové entity jsou státem zmocněny k tomu, aby spravovaly státní prostředky, a nemají jen povinnost výkupu za použití vlastních finančních prostředků ([84]). V rozsudku ve věci ENEA S.A. Soudní dvůr rozhodl, že opatření není poskytováno ze státních prostředků, pokud dodatečné náklady vyplývající z tohoto opatření nemohou být plně přeneseny na koncové uživatele ([85]). Z judikatury Soudního dvora navíc vyplývá, že způsob výpočtu těchto příspěvků může být stanoven právě nařízením nebo rozhodnutím subjektu veřejné správy, jako je vnitrostátní regulační orgán, aniž by to však bránilo tomu, aby byly tyto příspěvky označeny za „povinné příspěvky uložené právními předpisy státu“ ([86]).

([77]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise, C 482/99, EU:C:2002:294, bod 24; rozsudek Soudního dvora ze dne 30. května 2013, Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE, C 677/11, EU:C:2013:348, bod 27, a rozsudek Soudního dvora ze dne 19. prosince 2013, Association Vent De Colère! e. a., C-262/12, EU:C:2013:851, bod 16.

([78]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. prosince 2013, Association Vent De Colère! a další, C 262/12, EU:C:2013:851, bod 17 a citovaná judikatura.

([79]) Zákon č. 2017-1839 ze dne 30. prosince 2017, kterým se ukončuje výzkum a těžba uhlovodíků a který obsahuje různá ustanovení týkající se energie a životního prostředí.

([80]) Vyhláška č. 2020-456 týkající se víceletého energetického plánu.

([81]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise, C 482/99, EU:C:2002:294, bod 36, rozsudek Soudního dvora ze dne 30. května 2013, Doux Élevage aCoopérative agricole UKL-ARREE, C-677/11, EU:C:2013:348, bod 34, rozsudek Soudního dvora ze dne 28. března 2019, Německo v. Komise, C 405/16 P, EU:C:2019:268, bod 55, a rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2019, FVE Holýšov I s.r.o. a další *v. Evropská komise*, T-217/17, EU:T:2019:633, bod 105.

([82]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 2. července 1974, Itálie v. Komise, 173/73, EU:C:1974:71, bod 35; rozsudek Soudního dvora ze dne 19. prosince 2013, Association Vent De Colère! a další, C 262/12, EU:C:2013:851, bod 25, rozsudek Soudního dvora ze dne 28. března 2019, Německo v. Komise, C 405/16 P, EU:C:2019:268, bod 58, a rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2019, FVE Holýšov I a další v. Komise, T-217/17, EU:T:2019:633, bod 107.

([83]) Rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2019, FVE Holýšov I a další v. Komise, T-217/17, EU:T:2019:633, bod 126.

([84]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. března 2019, Německo v. Komise, C 405/16 P, EU:C:2019:268, bod 59 a citovaná judikatura, a rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2019, FVE Holýšov I a další v. Komise, T-217/17, EU:T:2019:633, bod 108.

([85]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. září 2017, ENEA, C-329/15, EU:C:2017:671, bod 30.

([86]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. května 2019, Achema a další, 706/17, EU:C:2019:407, bod 66.

(241) V rozsudku ve věci Essent Netwerk Noord ([87]) bylo dotčené opatření kvalifikováno jako daň, a tedy jako opatření týkající se státních prostředků, neboť příplatek k ceně byl odběratelům elektřiny uložen státem ze zákona podle objektivního kritéria počtu přenesených kilowatthodin ([88]). Soudní dvůr v této souvislosti uvedl, že postavení dlužníka poplatku není významné, pokud se poplatek týká výrobku nebo činnosti nezbytné ve vztahu k výrobku ([89]).

(242) V rozsudku ve věci EEG 2012 ([90]) Soudní dvůr dále upřesnil, že k závěru o existenci státních prostředků nestačí, že výběr finanční zátěže od dodavatelů je nepovinný a přenáší se na konečného spotřebitele pouze „v praxi".

(243) V tomto případě na jedné straně spadá úhrada nákladů provozovatelů skladovacích zařízení do oblasti působnosti regulačního mechanismu prostřednictvím sazeb za použití přepravní soustavy, jak je stanoveno v zákoně o uhlovodících (viz 17. a 104. bod odůvodnění). Komise CRE zavedla na základě svých pravomocí stanovených zákonem (viz 17. bod odůvodnění) do sazeb ATRT poplatek, který je určen na financování daného regulačního mechanismu (poplatek za skladování) (viz 90. bod odůvodnění). Financování rovněž pokrývá náklady na výběr a výplatu kompenzace provozovatelům přepravních soustav (viz 105. bod odůvodnění).

(244) V souladu s usnesením komise CRE ze dne 7. února 2018 ([91]) jsou všichni dodavatelé, kterým byla přidělena pevná kapacita alespoň v jednom předávacím místě mezi přepravní soustavou a distribuční sítí, povinni platit tento poplatek za skladování provozovateli přenosové soustavy, s nímž uzavřeli smlouvu o přepravě (viz 99. bod odůvodnění). Výše poplatku za skladování pro každého odesílatele se v souladu s metodikou stanovenou komisí CRE stanoví na základě zimní modulace jeho zákazníků s nepřerušitelnými smlouvami, kteří se nepřihlásili k možnosti odpojení za účelem odlehčení soustavy, připojených k veřejným distribučním soustavám zemního plynu (viz 21. bod odůvodnění). Na rozdíl od názoru vyjádřeného zúčastněnými stranami z výše uvedeného vyplývá, že poplatek za skladování je povinný příspěvek uložený dodavatelům ze zákona, a nikoliv možnost, jehož výše se vypočítává podle objektivního kritéria zimní modulace jejich zákazníků na základě metodiky stanovené komisí CRE. Tyto příspěvky jsou vypočteny tak, aby pokryly veškeré náklady provozovatelů přenosových soustav spojené s touto službou.

(245) Tuto analýzu potvrzuje skutečnost, že poplatek za skladování, který platí dodavatelé, musí být v rámci regulovaných prodejních sazeb zemního plynu přenesen na spotřebitele (viz 98. až 101. bod odůvodnění).

(246) Na druhé straně podle zákona o uhlovodících provozovatelé přenosových soustav vracejí provozovatelům skladovacích zařízení, kteří spadají do oblasti působnosti regulačního mechanismu, část částek vybraných v rámci sazeb ATRT v souladu s postupy, které stanovil veřejný subjekt, komise CRE. V tomto ohledu stanoví komise CRE výši tohoto podílu a náklady na výběr a výplatu (viz 90. bod odůvodnění). Provozovatelé přenosových soustav jsou tedy zákonem určeni a pověřeni vybírat finanční prostředky z poplatků za skladování a vyplácet je regulovaným provozovatelům skladovacích zařízení. Provozovatelé přenosových soustav nemohou volně nakládat s finančními prostředky, neboť nemají žádnou možnost rozhodovat o jejich určení a použití, tyto podléhají povinnému přerozdělování a o jejich výši rozhoduje komise CRE.

(247) V důsledku toho má poplatek za skladování dle sazeb ATRT, který zajišťuje financování regulačního mechanismu, povahu povinného příspěvku uloženého ze zákona dodavatelům i spotřebitelům v rámci regulovaných sazeb pod kontrolou komise CRE. Kromě toho finanční prostředky z poplatků za skladování spravují a rozdělují provozovatelé přenosových soustav. Komise se proto domnívá, že opatření je poskytováno ze státních prostředků.

6.1.2. *Selektivní výhoda*

(248) Pokud jde o existenci výhody, podle ustálené judikatury jsou za státní podpory považována opatření, která mohou v jakékoli formě přímo nebo nepřímo zvýhodňovat podniky nebo která poskytují hospodářské zvýhodnění, které by podnik-příjemce za obvyklých podmínek na trhu nezískal ([92]).

([87]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. července 2008, Essent NEtwerk Noord, BV, C 206/06, EU:C:2008:413.
([88]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. července 2008, Essent NEtwerk Noord BV, C 206/06, EU:C:2008:413, body 47 a 66.
([89]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. července 2008, Essent NEtwerk Noord BV, C 206/06, EU:C:2008:413, bod 49.
([90]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. března 2019, Německo v. Komise, C-405/16 P, EU:C:2019:268.
([91]) Usnesení č. 2018-022 ze dne 7. února 2018 o rozhodnutí o změnách sazeb za použití přepravních soustav zemního plynu GRTgaz a TIGF k 1. dubnu 2018.
([92]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. července 2008, Essent Netwerk Noord a další, C-206/06, EU:C:2008:413, bod 79, rozsudek Soudního dvora ze dne 27. června 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, bod 65 a rozsudek Soudního dvora ze dne 15. května 2019, Achema a další, C 706/17, EU:C:2019:407, bod 74.

(249) V tomto případě regulační mechanismus umožňuje regulovaným provozovatelům skladovacích zařízení získat zaručený příjem, „oprávněný příjem“, který komise CRE stanoví tak, aby zajistil pokrytí jejich nákladů, pokud odpovídají nákladům „efektivního provozovatele“, jakož i běžnou návratnost investovaného kapitálu (viz 21. bod odůvodnění výše). Tento oprávněný příjem je zajištěn příjmy, které inkasují přímo provozovatelé, a pokud jsou tyto příjmy nižší než oprávněný příjem, zajišťuje ho kompenzace za skladování, kterou platí provozovatelé přenosových soustav. Provozovatelé regulovaných skladovacích zařízení, jejichž případné ztráty jsou tak kompenzovány, již proto nejsou vystaveni nejistotě, která je spojená s běžnými tržními podmínkami. Proto se Komise na rozdíl od argumentů předložených zúčastněnými stranami domnívá, že provozovatelé základních skladovacích infrastruktur mají ekonomickou výhodu.

(250) Pokud jde o selektivnost zvýhodnění, Soudní dvůr uvedl, že při posuzování této podmínky musí být určeno, zda v rámci daného právního režimu může předmětné vnitrostátní opatření zvýhodňovat „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“ vůči ostatním, které se nacházejí s ohledem na cíl sledovaný uvedeným režimem ve srovnatelné skutkové a právní situaci, a se kterými je tak odlišně zacházeno ([93]).

(251) V projednávaném případě se regulační mechanismus vztahuje pouze na infrastrukturu podzemních zásobníků zemního plynu, které jsou považovány za nezbytné pro zajištění bezpečnosti dodávek na francouzském území ve střednědobém a dlouhodobém horizontu. Úplný seznam těchto základních infrastruktur je stanoven vyhláškou (viz 19. bod odůvodnění).

(252) Pro zimu 2018–2019 byly na tento seznam přechodně zařazeny všechny zásobníky na francouzském území (viz 16. bod odůvodnění). Podle současného znění nařízení odpovídají základní skladovací infrastruktury pro období 2019–2023 všem skladovacím infrastrukturám, které jsou v provozu na francouzském území, tedy s výjimkou tří infrastruktur převedených do rezervy a dvou projektů zásobníků zemního plynu (viz 49. a 50. bod odůvodnění). Současný víceletý energetický plán rovněž předpokládá, že seznam základních infrastruktur bude při příští revizi víceletého energetického plánu zúžen (viz 52. bod odůvodnění).

(253) Z oblasti působnosti regulačního mechanismu jsou tedy vyloučeny zásobníky zemního plynu, které byly převedeny do rezervy. Kromě toho Francie očekává, že dnes provozované zásobníky budou v budoucnu vyloučeny z důvodu snížení spotřeby zemního plynu, které očekává víceletý energetický plán. Kromě toho jsou vyloučeni i provozovatelé skladovacích zařízení z jiných členských států, zejména ze sousedních členských států. Dále jsou vyloučeni provozovatelé jiných nástrojů flexibility, kteří rovněž přispívají k zajištění bezpečnosti dodávek, jako jsou provozovatelé terminálů LNG nebo správci propojovacích vedení.

(254) I kdyby tedy byla existence selektivní výhody analyzována na vnitrostátní úrovni a týkala se pouze infrastruktury pro skladování zemního plynu, Komise se na rozdíl od názoru vyjádřeného zúčastněnými stranami domnívá, že dotčené opatření by poskytlo selektivní zvýhodnění, protože toto zvýhodnění je vyhrazeno provozovatelům základní infrastruktury zásobníků uvedených na seznamu stávajícího víceletého energetického plánu.

(255) V důsledku toho může předmětné opatření zvýhodnit některé podniky oproti jiným, které se z hlediska cíle sledovaného tímto režimem nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci.

6.1.3. *Vliv na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy*

(256) Pokud jde o potenciální vliv na obchod mezi členskými státy, podle judikatury Soudního dvora může okolnost, že určité hospodářské odvětví, jako je odvětví zemního plynu, bylo předmětem liberalizace na úrovni Unie, naplnit znaky skutečného nebo možného dopadu podpor na obchod mezi členskými státy ([94]).

([93]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 14. ledna 2015, Eventech, C-518/13, EU:C:2015:9, body 53–55, a rozsudek Soudního dvora ze dne 21. prosince 2016, Komise v. World Duty Free Group a další, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 54.

([94]) Rozsudky Soudního dvora ze dne 5. března 2015, Banco Privado Português et Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, bod 51, ze dne 18. května 2017, Fondul Proprietatea, C-150/16, EU:C:2017:388, bod 34, a ze dne 15. května 2019, Achema a další, C 706/17, EU:C:2019:407, bod 94.

(257) V tomto případě bude zavedení regulačního mechanismu znamenat pro provozovatele základní infrastruktury zásobníků na francouzském území výhodu oproti jejich konkurentům. To se týká především provozovatelů skladovacích zařízení z jiných členských států, a to i s ohledem na to, že trh má regionální rozsah, jak někteří uvádějí. Předložená stanoviska zúčastněných stran neumožňují Komisi vyloučit dopad opatření na zásobníky zemního plynu v sousedních zemích, zejména v Belgii, kde se na zásobníky zemního plynu nevztahuje zaručený výnos.

(258) Komise rovněž nemůže vyloučit dopad na provozovatele jiných nástrojů flexibility, například provozovatele terminálů LNG a propojovacích vedení. Ačkoli i oni působí na základě oprávněného příjmu, jak uvedly zúčastněné strany, jejich příjem není stejným způsobem doplňován státem.

(259) Vzhledem k tomu, že trh se zemním plynem byl předmětem liberalizace na úrovni EU, může jakékoli zvýhodnění poskytnuté podniku v tomto odvětví ovlivnit obchod mezi členskými státy. Komise se proto domnívá, že opatření může ovlivnit obchod mezi členskými státy.

(260) V tomto případě je cílem daného opatření zaručit provozovatelům základních skladovacích infrastruktur určitý příjem. Komise se domnívá, že opatření může narušit hospodářskou soutěž.

6.1.4. *Závěr o kvalifikaci předmětného opatření jako státní podpory*

(261) Z důvodů uvedených v 234. až 260. bodě odůvodnění se Komise domnívá, že předmětné opatření představuje státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU.

6.2. **Protiprávnost státní podpory**

(262) Stanovením oprávněných příjmů provozovatelů skladovacích zařízení od 1. ledna 2018, pořádáním aukcí a zařazením poplatku za skladování do sazeb ATRT od 1. dubna 2018 zavedly francouzské orgány regulační mechanismus, který představuje státní podporu.

(263) Francouzské orgány neoznámily Komisi předmětné opatření přede dnem, kdy jej začaly provádět. Francie tím porušila čl. 108 odst. 3 SFEU. Komise se proto domnívá, že předmětné opatření bylo provedeno protiprávně.

6.3. **Slučitelnost státní podpory s vnitřním trhem**

6.3.1. *Právní základ pro posouzení slučitelnosti předmětného opatření*

(264) Cílem regulačního mechanismu pro infrastruktury pro skladování zemního plynu zavedeného Francií je usnadnit rozvoj hospodářské činnosti v oblasti skladování zemního plynu, aby byla ve střednědobém a dlouhodobém horizontu zajištěna bezpečnost dodávek zemního plynu.

(265) Komise konstatuje, že je to poprvé, co byla posuzována slučitelnost regulačního mechanismu pro skladování zemního plynu s vnitřním trhem.

(266) Tento typ opatření není stanoven v pokynech ke státní podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky ([95]) ani v jiných pokynech Komise.

(267) Slučitelnost regulačního mechanismu s vnitřním trhem by měla být posuzována s ohledem na ustanovení SFEU, a zejména na čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, který stanoví, že podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností, mohou být považovány za slučitelné s vnitřním trhem, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.

([95]) Sdělení Komise – Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020 (Úř. věst. C 200, 28.6.2014, s. 1).

(268) Aby tedy mohla být podpora prohlášena za slučitelnou, musí být na jedné straně zaměřena na usnadnění rozvoje určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí a na druhé straně nesmí měnit podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem ([96]).

(269) V rámci první podmínky Komise zkoumá, zda má režim podpory usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností. V rámci druhé podmínky Komise ověřuje vyváženost pozitivních účinků navrhované podpory na rozvoj činností, které má podporovat, a negativního dopadu, který může mít podpora na vnitřní trh, ve smyslu narušení hospodářské soutěže a nepříznivých účinků na obchod.

6.3.2. *Usnadnění rozvoje určité hospodářské činnosti*

6.3.2.1. Vyvíjená hospodářská činnost

(270) Podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU mohou být podpory považovány za slučitelné s vnitřním trhem, pokud podporují rozvoj určitých hospodářských činností ([97]). Musí mít motivační účinek na dotyčný podnik nebo podniky tím, že změní jejich chování tak, aby usnadnily rozvoj hospodářské činnosti, která by bez podpory neprobíhala nebo by probíhala omezeným nebo jiným způsobem. Podpory nesmí subvencovat náklady na hospodářskou činnost, které by podniku vznikly v každém případě, a nesmí kompenzovat běžná podnikatelská rizika hospodářské činnosti.

(271) V tomto případě je hospodářskou činností, kterou podpora rozvíjí, skladování zemního plynu ve Francii.

(272) Cílem regulačního mechanismu je změnit ekonomické chování provozovatelů skladovacích zařízení zemního plynu. Francouzské orgány uvedly, že pokud by Francie nezavedla regulační mechanismus a zrušila předchozí systém povinného skladování, cena účtovaná provozovateli skladovacích zařízení by se velmi blížila cenovému rozpětí (spread) prodejních cen zemního plynu. Od roku 2009 se však cenové rozpětí snižuje. V důsledku toho ceny účtované před provedením reformy již nepostačovaly provozovatelům zásobníků k pokrytí jejich nákladů. V důsledku zhoršení ziskovosti skladování zemního plynu ve Francii byly v letech 2014 a 2015 tři zásobníky zemního plynu převedeny do rezervy (viz 10. bod odůvodnění). Francie pak zjistila, že existuje reálné riziko, že provozovatelé dále sníží skladovací kapacitu nabízenou na trhu a převedou další zásobníky do rezervy.

(273) Komise rovněž konstatuje, že se snížila míra zaplnění zásobníků. V letech 2017–2018 činila zjištěná míra nasmlouvání skladovací kapacity pouze 63 %. Snížení nasmlouvání tak vedlo k dalšímu poklesu příjmů provozovatelů.

(274) Díky reformě se zvýšila míra nasmlouvání, která pro období 2018–2019 a 2019–2020 dosáhla 93 %.

(275) V hypotetickém srovnávacím scénáři by bez zavedení regulačního mechanismu hrozilo výrazné omezení rozvoje hospodářské činnosti v oblasti skladování zemního plynu ve Francii. Od provedení reformy tak oprávněný příjem a povinnost provozovatelů skladovacích zařízení zpřístupnit své skladovací kapacity prostřednictvím aukcí napomohly rozvoji hospodářské činnosti provozovatelů skladovacích zařízení.

(276) Komise se proto domnívá, že regulační mechanismus usnadňuje rozvoj hospodářské činnosti skladování zemního plynu ve Francii.

6.3.2.2. Soulad režimu podpory s ostatními ustanoveními práva Unie

(277) Komise konstatuje, že předmětné opatření a vyvíjená hospodářská činnost jsou v souladu s právními předpisy Unie.

([96]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 22. září 2020, Rakousko v. Komise, C-594/18 P, EU:C:2020:742, bod 19.
([97]) Jak potvrdil nedávný rozsudek Soudního dvora ze dne 22. září 2020, Rakousko v. Komise, C-594/18 P, EU:C:2020:742.

(278) V oblasti energetiky je nutné, aby každá daň, která má financovat opatření státní podpory, vyhovovala zejména článkům 30 a 110 SFEU. V tomto případě existuje vztah závazného určení mezi poplatkem za skladování a podporou poskytovanou provozovatelům zásobníků (viz 246. bod odůvodnění). Poplatek, který postihuje domácí a dovážené výrobky na základě shodných kritérií, může být nicméně Smlouvou o fungování EU zakázán, pokud výnos tohoto zdanění je určen k financování činností, z nichž zvláště těží zdaněné domácí výrobky.

(279) V tomto případě na jedné straně platí poplatek za skladování dodavatelé využívající přepravní soustavu zemního plynu, který je téměř všechen dovážen, bez ohledu na to, zda jde o francouzské dodavatele, či nikoli (viz 98. až 100. bod odůvodnění). Na druhé straně jsou příjemci provozovatelé skladovacích zařízení zemního plynu. Francouzští a zahraniční přepravci mají nediskriminační přístup k aukcím pořádaným provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu (viz 20. bod odůvodnění). Nejedná se tedy o situaci, kdy by zdanění zvýhodňovalo zejména domácí zdaněné výrobky. Články 30 a 110 SFEU jsou tedy dodrženy.

(280) Kromě toho, jak je popsáno ve 12. bodě odůvodnění, článek 33 směrnice 2009/73/ES výslovně stanoví, že členský stát může zavést regulaci infrastruktur zásobníků. Skladování zemního plynu je rovněž jedním z opatření, která mohou členské státy zavést k zajištění plnění povinností vyplývajících z nařízení (EU) 2017/1938 za podmínek stanovených v uvedeném nařízení, zejména povinnosti zajistit bezpečnost dodávek vnitrostátním zákazníkům s ohledem na řádné a plynulé fungování vnitřního trhu se zemním plynem.

6.3.2.3. Závěr o přínosu k rozvoji hospodářské činnosti

(281) Vzhledem k výše uvedenému se Komise domnívá, že předmětné opatření přispívá k rozvoji hospodářské činnosti skladování zemního plynu ve Francii v souladu s ostatními ustanoveními evropského práva.

6.4. **Negativní účinky podpory nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem**

(282) Komise hodnotí, zda negativní účinky podpory nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Komise nejprve podrobně popisuje pozitivní účinky podpory, přičemž bere v úvahu i společný zájem, a poté posuzuje prvky umožňující omezit negativní účinky podpory na obchod, konkrétně nezbytnost, vhodnost, přiměřenost a transparentnost podpory. Na základě této analýzy Komise zjišťuje zbývající dopady na obchod a poté provádí porovnání pozitivních a negativních účinků podpory na vnitřní trh.

6.4.1. *Pozitivní dopady podpory*

(283) Jak je uvedeno v 270. až 276. bodě odůvodnění, režim podpory má pozitivní účinky na usnadnění rozvoje hospodářské činnosti skladování zemního plynu ve Francii.

(284) Komise dále konstatuje, že rozvoj hospodářské činnosti v oblasti skladování zemního plynu má ve střednědobém a dlouhodobém horizontu pozitivní dopady na bezpečnost dodávek zemního plynu ve Francii. Skladování je nezbytné k zajištění schopnosti sítě uspokojit poptávku v zimních špičkách a zajistit dodávky zemního plynu do přepravní soustavy v případě přetížení.

(285) Pokud jde o zimní špičky, Francie provedla simulace úrovně poptávky po zemním plynu a kapacity dodávek zemního plynu ve střednědobém a dlouhodobém horizontu. Poptávka po zemním plynu tak byla odhadnuta pro zimní špičky trvající jeden až třicet dní, k nimž ve Francii statisticky dochází jednou za padesát let (viz 25. bod odůvodnění). Francouzské orgány vzaly v úvahu několik hypotéz týkajících se vývoje spotřeby zemního plynu v příštích deseti letech. Nakonec zvolily hypotézu 2 % poklesu spotřeby v období 2018–2028 (viz 26. bod odůvodnění). Odhadly také dopady opatření pro přerušení dodávek, která však dosud nebyla zavedena (viz 28. bod odůvodnění).

(286) Pokud jde o nabídku, francouzské orgány vzaly v úvahu parametry dostupnosti různých zdrojů zemního plynu. Zvolily zejména hypotézu 100 % využití pevné kapacity stávajících propojovacích vedení a dodávky LNG z terminálů LNG s desetidenní dodací lhůtou u nových dodávek (viz 33. až 38. bod odůvodnění).

(287) Tato metodika se zdá být v souladu s historickými údaji a prognózami dostupnosti v době provádění analýzy.

(288) Odhady francouzských orgánů zjistily potřebu skladování zemního plynu s kapacitou čerpání 2 376 GWh/den při naplnění 45 % užitného objemu, aby bylo možné zvládnout zimní špičky v období 2019–2025.

(289) Jak je však uvedeno v 10. bodě odůvodnění, pokles cenového rozpětí zaznamenaný od roku 2009 vedl k poklesu nasmlouvání kapacity zásobníků pod úroveň nezbytnou pro zajištění bezpečnosti dodávek a k převedení tří zásobníků do rezervy, i přestože existuje povinnost dodavatelů držet zásoby zemního plynu.

(290) Zdá se tedy, že běžné fungování trhu pro skladování plynu neumožňuje zajistit trvalý provoz zásobníků, které jsou považovány za nezbytné pro zajištění úrovně bezpečnosti dodávek, již Francie požaduje. Účelem režimu podpory je tedy usnadnit rozvoj skladování zemního plynu ve Francii, který by nebyl sám o sobě zajištěn běžným fungováním trhu.

6.4.2. *Omezení negativního dopadu režimu podpory na vnitřní trh*

(291) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise konstatovala, že režim podpory zavedený francouzskými orgány by mohl mít dopad na tyto trhy: i) francouzští dodavatelé zemního plynu a dodavatelé z jiných členských států; ii) na jedné straně provozovatelé skladovacích zařízení zemního plynu a na druhé straně provozovatelé LNG a provozovatelé propojovacích vedení a iii) francouzští provozovatelé skladovacích zařízení zemního plynu a provozovatelé skladovacích zařízení zemního plynu z jiných členských států.

(292) Komise posuzuje prvky, které mohou přispět k omezení negativního dopadu předmětného opatření, konkrétně nezbytnost, vhodnost a přiměřenost tohoto mechanismu, jakož i jeho transparentnost.

a) Nezbytnost režimu podpory

Komise se domnívá, že zásah státu je nezbytný, pokud může v dané situaci přinést významné zlepšení, které by normální fungování trhu samo o sobě neumožnilo, například nápravu přesně definovaného selhání trhu.

(293) Jak je uvedeno v 10. bodě odůvodnění, cenová rozpětí od roku 2009 klesala a provozovatelé skladovacích zařízení již nebyli schopni pokrýt své náklady. Hrozilo, že hospodářská činnost v oblasti skladování zemního plynu ve Francii bude výrazně omezena. Naopak, od zavedení reformy se množství skladovaného zemního plynu ve Francii zvýšilo.

(294) Komise proto dospěla k závěru, že reforma byla pro usnadnění rozvoje skladování zemního plynu ve Francii nezbytná.

b) Vhodnost režimu podpory

(295) Podpora je vhodným nástrojem politiky pro usnadnění hospodářské činnosti, pokud nelze stejného výsledku dosáhnout jinými nástroji, které méně narušují hospodářskou soutěž.

(296) Francie zvažovala několik alternativních nástrojů, které by však z následujících důvodů neusnadnily rozvoj hospodářské činnosti skladování zemního plynu ve Francii stejným způsobem a nezaručily by stejnou úroveň bezpečnosti dodávek.

(297) Za prvé, zachování předchozího režimu povinného skladování uloženého dodavatelům by nezajistilo bezpečnost dodávek. Vzhledem k tomu, že cenové rozpětí začalo být výrazně nižší než náklady na skladovací kapacitu, motivace dodavatelů rezervovat si kapacitu se výrazně snížila, což vedlo k převedení tří zásobníků do rezervy. Další převedení do rezervy by bylo problematické, protože posouzení potřeby skladování ukázalo, že v případě delšího chladného počasí jsou k zajištění bezpečnosti dodávek nutná všechna zařízení. Kromě toho byly celkové náklady na skladování v rámci systému povinného skladování vyšší (5–8 EUR/MWh v letech 2016 a 2017) než v rámci regulačního mechanismu (po reformě 5,6 EUR/MWh).

(298) Za druhé, posílení plynárenské sítě a propojovacích vedení by nebylo důvěryhodnou alternativou ani kvůli vysokým nákladům na taková opatření ve srovnání s využitím stávající infrastruktury zásobníků. V každém případě by tento typ investice neřešil případný nedostatek zemního plynu v případě zimní špičky a nebyl by ve střednědobém horizontu k dispozici.

(299) Stejně tak z informací, které Francie poskytla, vyplývá, že zvýšení využívání LNG se nejeví jako věrohodná alternativa pro zajištění bezpečnosti dodávek. Stávající zkapalňovací terminály totiž fungují téměř na hranici své maximální kapacity, aby se umořily vysoké investiční náklady. Téměř všechny náklady LNG jsou navíc kvůli kapitálové náročnosti těchto projektů předmětem dlouhodobých smluv, a jsou proto prodávány již před zahájením výroby. Nižší náklady na skladování zemního plynu v plynné formě navíc vysvětlují nízký rozvoj zásobníků LNG v celosvětovém měřítku. Množství LNG, které je v krátkodobém horizontu k dispozici, je tedy malé.

(300) Za třetí, Francie vysvětlila, že čistě administrativní systém sankcí ukládaných dodavatelům za nedodání zemního plynu konečným zákazníkům rovněž nelze považovat za uspokojivé náhradní opatření. Takový systém je obtížně proveditelný, protože vyrovnávání evropských trhů s plynem se provádí denně. Opatření na odlehčování zatížení odpojením, která by provozovatel soustavy zavedl v případě kritického poklesu tlaku v soustavě, by vedla k následnému obchodování se zemním plynem, které by velmi ztížilo identifikaci původního dodavatele, jenž nesplnil dodávky. Stejně tak odpojení spotřebitelé nemusí být nutně zákazníky dodavatele neplnícího dodávky. V této souvislosti Francie tvrdí, že opatření *ex ante* jsou vhodnější než sankce *ex post*.

(301) Za čtvrté, totéž platí pro odlehčování zatížení odpojením nebo pro přerušování odběru. Podle francouzských orgánů je odlehčení odpojením krajním opatřením v případě krize dodávek, a nikoli mechanismem flexibility, a jeho účinnost závisí na tom, zda spotřebitel dodržuje příkaz k odpojení odběru vydaný provozovatelem soustavy, protože automatické odpojení odběru na dálku není možné. Cílem regulačního mechanismu pro základní infrastrukturu zásobníků je však zabránit krizím v dodávkách, které by vyžadovaly odlehčování zatížení odpojením. Mechanismy přerušování, které řeší rizika s vysokým nebezpečím a nízkou pravděpodobností, jako jsou zimní špičky, byly v době reformy stále ve stádiu definování a byly při posuzování poptávky po zemním plynu zohledněny. Na druhou stranu by mechanismy přerušování nebyly vhodné pro řešení rizik přetížení, která se vyznačují nižším nebezpečím, ale vyšší pravděpodobností.

(302) S ohledem na to se Komise domnívá, že regulační mechanismus je vhodným nástrojem pro usnadnění rozvoje skladování zemního plynu a zajištění bezpečnosti dodávek.

c) Přiměřenost režimu podpory

(303) Podpora je považována za přiměřenou, pokud je její výše omezena na minimum nezbytné k omezení dopadů na vnitřní trh.

(304) V tomto případě mají provozovatelé skladovacích zařízení v rámci regulačního mechanismu zaručený příjem. Posouzení přiměřenosti regulačního mechanismu vyžaduje posouzení přiměřenosti metody výpočtu oprávněného příjmu provozovatelů skladovacích zařízení popsané v 59. až 81. bodě odůvodnění.

(305) Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila pochybnosti o procesu nezávislého ekonomického posouzení tržní hodnoty RBA, které provedla komise CRE v době zavádění regulačního mechanismu. To by podle Komise mohlo zpochybnit přiměřenost režimu podpory.

(306) I když je toto ocenění založeno především na hrubé účetní hodnotě a odpisech aktiv, Francie a příjemci byli schopni prokázat, že komise CRE provedla k 31. prosinci 2016 důkladné přehodnocení počáteční RBA. Komise CRE ověřila, že doby odpisování požadované provozovateli odpovídají dobám uvedeným v jejich historických účtech a standardním údajům v odvětví, které lze sledovat v jiných zemích. Komise CRE zpochybnila zejména dobu odepisování pracovního polštáře. Jak je uvedeno v 73. bodě odůvodnění, komise CRE zamítla žádost o zachování doby odpisování 250 let a pro pracovní polštář ponechala dobu odpisování 75 let. Při stanovení počáteční RBA pomáhali komisi CRE také externí ekonomičtí poradci. Komise konstatuje, že na základě těchto analýz ponechala komise CRE v případě všech tří provozovatelů počáteční RBA ve výši 4,8 miliardy EUR, tj. snížení o 13 % ve srovnání s RBA, kterou požadovali provozovatelé (viz tabulka 4 v 77. bodě odůvodnění).

(307) Komise rovněž konstatuje, že použití alternativních metod, jako je hodnota provozovatelů skladovacích zařízení v účetnictví jejich akcionářů, hodnoty zohledněné v nedávných transakcích nebo použití metody discounted cash-flow, kterou používá PWC ve studii o společnosti Teréga, vede k podobným hodnotám aktiv (viz 76., 129. a 160. bod odůvodnění).

(308) Použití hodnoty založené na rozpětích navíc nezahrnuje hodnotu, kterou zásobníky zemního plynu představují pro systém z hlediska bezpečnosti dodávek. Tento ukazatel by proto z hlediska střednědobého a dlouhodobého vývoje nebyl dostatečně reprezentativní, aby mohl být užitečný jako ukazatel pro regulační mechanismus, jako je tento, jehož cílem je zajistit bezpečnost dodávek ve střednědobém a dlouhodobém horizontu.

(309) V připomínkách, které Komise obdržela v průběhu řízení, bylo podrobně uvedeno, že historická rekonstrukce příjmů provozovatelů by byla vzhledem k absenci dostupných údajů nutně neúplná a v rozporu s obecnými právními zásadami.

(310) Komise rovněž uvádí, že poplatek za skladování má kompenzovat náklady provozovatelů, pokud tyto náklady odpovídají nákladům „efektivních provozovatelů". Za tímto účelem CRE přezkoumává kompenzace, které provozovatelé požadují na začátku každého tarifního období, a každoročně ověřuje plánované investice provozovatelů (viz 82. bod odůvodnění). Kompenzace obsahuje také prvek regulace ročních nákladů a výnosů. Komise konstatuje, že pro roky 2018–2019 komise CRE zohlednila pouze náklady považované za efektivní a že od ATS 2 se na mnoho položek vztahuje pobídka ke snižování nákladů: zavedení pobídek ke snižování provozních nákladů a investičních výdajů, jakož i pobídek zaměřených na kvalitu služeb (viz 60., 61., 65., 83., 84. a 85. bod odůvodnění).

(311) A konečně metodika stanovení WACC u zásobníků zemního plynu a přirážky oproti referenční sazbě společnosti GRTgaz je vhodná.

(312) Komise proto dospěla k závěru, že metodika, kterou stanovila komise CRE, a zejména oceňování regulovaných aktiv vede k přiměřené kompenzaci, která dokáže omezit účinky režimu podpory na vnitřní trh.

d) Transparentnost režimu podpory

(313) Komise se domnívá, že závazky Francie uvedené ve 111. bodě odůvodnění zajišťují transparentnost režimu podpory.

6.4.3. *Zamezení negativním účinkům režimu podpory na hospodářskou soutěž a obchod*

(314) Komise se domnívá, že opatření podpory minimalizuje negativní účinky na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy, pokud jsou tyto účinky dostatečně omezeny, aby byla celková bilance opatření kladná.

(315) V rozhodnutí o zahájení řízení nemohla Komise vyloučit, že by mechanismus mohl způsobit narušení hospodářské soutěže nad rámec minimálních negativních účinků odůvodněných zavedením režimu podpory mezi i) francouzskými dodavateli zemního plynu a dodavateli z jiných členských států; ii) na jedné straně provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu a na druhé straně provozovateli LNG a provozovateli propojovacích vedení a iii) provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu z Francie a z jiných členských států.

(316) V projednávaném případě, za prvé, pokud jde o trhy dodávek zemního plynu, se Komise nedomnívá, že režim podpory vede k narušení hospodářské soutěže mezi francouzskými dodavateli a dodavateli zemního plynu z jiných členských států, neboť aukce jsou za podobných podmínek otevřené všem dodavatelům zemního plynu, ať už jsou usazeni ve Francii, nebo v jiném členském státě. Připomínky zúčastněných stran rovněž potvrdily, že v případě stejných dodávek je uplatňována stejná sazba za využití přepravních soustav zemního plynu pro francouzské dodavatele i pro dodavatele z jiných členských států. Komise tedy nemohla konstatovat žádné narušení hospodářské soutěže mezi francouzskými dodavateli zemního plynu a dodavateli z jiných členských států.

(317) Za druhé, pokud jde o narušení hospodářské soutěže mezi provozovateli skladovacích zařízení a dodavateli alternativních nástrojů flexibility ve Francii, francouzské orgány a zúčastněné strany se domnívají, že ostatní nástroje jsou nedokonalými náhradami za skladování zemního plynu, neboť fungují v různých časových rámcích a mohou být potřebné v různých situacích. Například v případě vlny chladného počasí mohou být kapacity terminálů LNG mobilizovány pouze v závislosti na dostupnosti LNG v nádržích. Tyto omezené kapacity by

nemohly být za nejlepších podmínek mobilizovány déle než pět dní. Toto období je však kratší než průměrná doba trvání vlny chladného počasí, a neposkytuje tak dostatek času na dostatečně rychlou mobilizaci dodávek, aby nedošlo k narušení výstupu. V případě přetížení sítě navíc závisí účinnost terminálů LNG na jejich zeměpisné vzdálenosti od míst spotřeby.

(318) Několik třetích stran rovněž poukázalo na to, že nasmlouvání terminálů LNG a zásobníků zemního plynu si nebudou vzájemně konkurovat. Vysvětlují, že dovoz LNG do Evropy a Francie se od zavedení systému v roce 2018 výrazně zvýšil. Úroveň dovozu ~21,5 miliardy m^3 LNG do Francie v roce 2019 byla rekordní.

(319) Pokud jde o propojovací vedení, v připomínkách se uvádí, že se jedná především o nástroje dovozu. Zúčastněné strany poznamenávají, že v případě neexistence zásobníků bylo by nutné mít tak velká propojovací vedení, která by byla schopná zajistit dodávky zemního plynu na francouzské území v době nejvyšší spotřeby. To by bylo neefektivní. Vzhledem k předpokládanému poklesu spotřeby zemního plynu ve Francii se neplánuje výstavba nových propojovacích vedení. Náklady na vybudování dalších propojovacích vedení a posílení soustavy by byly vyšší než náklady na daný režim podpory.

(320) Skladování zemního plynu navíc nemá žádný vliv na celkový objem zemního plynu proudícího propojovacími vedeními, který závisí na objemu zemního plynu spotřebovaného ve Francii. Zúčastněné strany se nicméně odvolávají na zprávu ([98]) Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů, která zdůrazňuje, že dostatek zemního plynu v zásobnících minimalizuje dovoz během špiček spotřeby, k čemuž obvykle dochází v době, kdy je cena zemního plynu nejvyšší.

(321) Jak uvedly zúčastněné strany, Komise několikrát zvažovala existenci relevantního trhu zahrnujícího infrastrukturu související s přepravou zemního plynu, včetně propojovacích vedení, zásobníků zemního plynu, terminálů LNG a infrastruktury pro znovuzplyňování, aniž by o tom rozhodla. Komise uznává, že různé nástroje flexibility mohou poskytovat doplňkové služby, aniž je zcela vyloučen dopad zásobníků zemního plynu na terminály LNG a propojovací vedení. Komise nicméně nezjistila žádné významné narušení hospodářské soutěže.

(322) Za třetí, režim podpory by mohl vést k narušení hospodářské soutěže vůči provozovatelům zásobníků v jiných členských státech, zejména v členských státech sousedících s Francií. Vzhledem k vzájemnému propojení je toto riziko *a priori* velké zejména v případě Belgie a Německa.

(323) Komise CREG v Belgii informovala Komisi, že po zavedení regulačního mechanismu se naplněnost jediného belgického zásobníku Loenhout snížila z 84 % (zima 2017–2018) na 54 % (zima 2018–2019). Pro zimu 2019–2020 se pak naplněnost zvýšila na 97 %. Naplněnost v letech 2018–2019 odpovídala dlouhodobým smlouvám. Komise CREG poukazuje na dopad zavedení mechanismu kompenzací ve Francii (viz 195. až 200. bod odůvodnění) I když se naplněnost v následující zimě opět zvýšila, tento vývoj neumožňuje Komisi vyloučit dopad na zásobníky zemního plynu v sousedních zemích. Komise nicméně poznamenává, že Fluxys, provozovatel zásobníku Loenhout, neuvádí, že by regulační mechanismus měl významný dopad na jeho činnost (viz 212. bod odůvodnění).

(324) V krátkodobém horizontu je narušení hospodářské soutěže mezi provozovateli v sousedních členských státech omezeno značnou mírou nasmlouvání (např. více než 90 % v Německu, 60 % v Belgii) na základě dlouhodobých smluv. Platnost těchto smluv však vyprší v letech 2022–2023. Regulační mechanismus by tak mohl mít vliv na budoucí obchodní podmínky při novém sjednávání těchto dlouhodobých smluv, a to jak z hlediska ceny, tak z hlediska sazby za odběr, a v neposlední řadě i na ziskovost provozovatelů skladovacích zařízení v sousedních členských státech. Aby Komise mohla zajistit, že její posouzení tohoto bodu zůstane platné i po skončení platnosti dlouhodobých smluv, zavázaly se francouzské orgány, že do konce roku 2024 předloží Komisi zprávu obsahující údaje o dopadu opatření na hospodářskou soutěž (viz 111. bod odůvodnění).

(325) Komise rovněž konstatuje, že společnost Fluxys uvádí, že pro řešení vývoje trhu by bylo žádoucí zavést vhodný model na úrovni EU (viz 212. bod odůvodnění). Ostatní provozovatelé skladovacích zařízení se k reformě zavedené ve Francii vyjadřují kladně a zároveň podporují harmonizovaný přístup v EU (viz 224. a 229. bod odůvodnění).

([98]) Zpráva Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) ze dne 6. dubna 2020, The internal gas market in Europe: The role of transmission tariffs, bod 174.

6.5. **Posouzení pozitivních a negativních účinků podpory na vnitřní trh**

(326) Režim státní podpory musí zajistit, aby celková bilance jeho účinků byla kladná a aby nedošlo ke změně podmínek obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.

(327) Komise připomíná, že v projednávaném případě režim podpory usnadňuje rozvoj hospodářské činnosti, konkrétně skladování zemního plynu ve Francii. Rovněž konstatuje, že regulační mechanismus přispívá k bezpečnosti dodávek zemního plynu. Vhodnost, nezbytnost a přiměřenost podpory navíc omezují její dopad na hospodářskou soutěž a obchod. Komise dospěla k závěru, že ačkoli nelze vyloučit dopad na hospodářskou soutěž mezi francouzskými provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu a provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu z jiných členských států, negativní účinky podpory se zdají být dostatečně omezeny tak, aby celková bilance režimu podpory byla pozitivní až do konce stávajícího víceletého energetického plánu v roce 2028, pokud nedojde k významným změnám v hospodářské soutěži na trzích se zemním plynem uvedeným ve 110. bodě odůvodnění ([99]).

(328) Na základě výše uvedených argumentů dospěla Komise k závěru, že pozitivní dopad podpory na rozvoj dotčené hospodářské činnosti převažuje nad možnými negativními účinky na hospodářskou soutěž a obchod, a to přinejmenším do roku 2028. Hospodářská soutěž a obchod tedy nejsou do té doby dotčeny v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem.

7. **ZÁVĚRY**

(329) Komise vyjadřuje politování nad tím, že Francie provedla předmětné opatření protiprávně a porušila tím čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU. Komise se však domnívá, že předmětné opatření je slučitelné s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy o fungování EU až do 31. prosince 2028, kdy skončí stávající období víceletého energetického plánu.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou Francie poskytla provozovatelům zásobníků zemního plynu, je slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 28. června 2021.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise

([99]) Pokud se Komise domnívá, že stávající podpora není nebo již není slučitelná s vnitřním trhem, může zahájit řízení podle kapitoly IV nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).